

džuboks

magazin

BROJ

8

GODINA I • BEOGRAD 3. DECEMBAR 1966.
CENA: 1,50 N.D. 150 STARIH DINARA

ANSAMBL
»MAMA'S
AND
PAPA'S«

IZLAZI SVAKOG TREĆEG U MESECU • SPECIJALNI DODATAK

„FILMSKOG
SVETA”

DVE MAME + DVE TATE

■ Među mnogobrojnim sastavima koji su uzeli neobično ime, najneobičnije je svakako pripalo grupi koja je odlučila da se zove »Mama's and Papa's« (što znači u prevodu »Mamini i Tatini«). Ipak sva četiri člana grupe su vrlo mlada i niko od njih nije ni mama ni tata. Ime koje su odabrali pokazalo se kao vrlo efikasno: dogodilo se ono što se ne događa svakodnevno — kritičari su bili jednoglasni u tvrđenju da je grupa »Mamini i tatini«, zbog posebnog »zvuka« uspela da stvori »most razumevanja« između odraslih i tinejdžera: drugim rečima dopadaju se svima. Vođa grupe je tata Džon (Filips). Počeo je da komponuje u petnaestoj godini preko džez-a i roken rola. Posle njega, dolazi mama Mišel, Džonova supruga, lepa plavokosa devojka ljupkog osmeha. Zajedno sa Džonom, Mišel je kom-

ponovala melodiju »Kalifornija sanja«.

■ Mama Kas (Eliot) je tiha i uvek nasmejana žena. Njena je parola: »Živi danas jer ne znaš šta te čeka sutra«. Tata Deni (Doerti) je Kanađanin: i on komponuje. Mada članovi grupe imaju već dužu karijeru za sobom, zajedno su tek nekoliko meseci. Nedavno je došlo do krize usled »bračnih razmirica«: mama Mišel je iznenada napustila tatu Džona i samim tim, razume se, i sastav. Nju je zamenila Džil Džibson, ali posle svega nekoliko dana Mišel i Džon su sklopili primirje i sve je opet postalo kao ranije. Posle velikog uspeha njihovih hitova »Ponedeljak«, »Kalifornija sanja« i »Ponovo sam je video«, grupa je ovih dana izdala novu ploču »Look throw my window« koja će se svakako naći na mnogim od vrhova.

UVODNIK

U MNOGIM oblastima društvenog života zabeležili smo ekspanziju u posleratnom razvoju. Investirali smo sredstva i kadrove i zabeležili zavidne rezultate na mnogim poljima. Samo je nekako zabavni život ostao po strani. Zabava nije smatrana dovoljno vrednom da bi se za nju vaspitali posebni kadrovi. Zabavljač kao zanimanje — zvučalo je neozbiljno!

Tako smo i zabavu počeli da uvozimo. Zabavljaju nas inostrani luna parkovi, cirkusi, artisti...

Kada su u pitanju mladi trebalo bi da problema zabave nema, zar ne?

A tu se problem javlja u dvostrukom vidu? S jedne strane čudnovata pasivnost mlade generacije koja želi da bude zabavljana, a sama čini vrlo malo na sadržajnom organizovanju svog slobodnog vremena. S druge strane, niko se ne smatra pozvanim da obezbedi materijalnu bazu za korisnu zabavu mladih. Za domove omladine uglavnom nema para — ali se zato troše stotine miliona za adaptacije kafana u „nacionalnom stilu“, gde se garantuje odlična zabava — starijima.

Računica je jasna: visoka konsumacija i gosti sa puno para brzo će vratiti uloženi novac. Dom omladine ili neki omladinski klub ne posluje po tom principu pa se i takva ulaganja smatraju nerentabilnim. Ne smatraju se rentabilnim ni golobradi gosti koji su u stanju da sede

satima, a pri tom popiju samo jedan voćni sok. Otuda je i potekla hajka na ferijalce i slične organizacije. Za mlade je sve manje mesta u poznatim letovalištima. Ekonomski nesamostalno lice se ne može smatrati poželjnim gostom.

Pa šta onda ostaje mladima koji nemaju dovoljno veliki džeparac da bi mogli da posećuju mesta na kojima se zabavljaju stariji? Pa, eto, dovijaju se nekako. Otuda i tolika poplava pevača i gitarista. Zabavljaju se kako znaju. VIS-ovi su postali organizatori i nosioci zabave mladih. Ako ta zabava nije nekad kvalitetna nisu oni krivi. A ko je kriv?! Izgleda niko! Jer, ako nikog ne interesuje kako se zabavljaju mladi onda niko i ne može biti kriv, zar ne!?

Nikola KARAKLAJIĆ

TOP- LISTE

Velika Britanija (NME)

1. **Reach out, I'll be there** (Pronadi me, biću tamo) — Four Tops
2. **Good vibrations** (Vibracije) — Beach Boys
3. **Semi-detached suburban Mr. James** (Prepolovljeni čovek iz predgrađa Mister Džems) — Manfred Mann
4. **Stop Stop Stop** — Hollies
5. **Gimme some loving** (Daj mi malo ljubavi) — Spencer Davis Group
6. **High time** (Praskozorje) — Paul Jones
7. **Distant drums** (Udaljeni bubnjevi) — Jim Reeves
8. **I can't control myself** (Ne mogu da se kontrolišem) — Troggs
9. **Winchester cathedral** (Vinčesterska katedrala) — New Vaudeville Band
10. **No milk today** (Danas nema mleka) — Herman's Hermits
11. **A fool am I** (Jesam li luda) — Cilla Black
12. **If I were a carpenter** (Kad bih bio drvoseča) — Bobby Darin
13. **Time drags by** (Vreme odmiče) — Cliff and Shadows
14. **Guantanamo** — Sandpipers
15. **Holy cow** (Sveta krava) — Lee Dorsey
16. **Bend it** (Savij) — Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick and Tich
17. **What would I be** (Šta će biti sa mnom) — Val Donican
18. **Alove like yours** (Ljubav kao tvoja) — Ike and Tina Turner
19. **Help me girl** (Pomozi, devojko) — Eric Burdon and the new Animals
20. **Green, green grass of home** (Zelena trava mog doma) — Tom Jones

Erik Burdon (gore)
Adamo (desno)

TOP LISTA „DŽUBOKSA“

Rokes

1. (1.) **Žuta podmornica** (Yellow submarine) — Beatles
2. (4.) **Sen izgubljene ljubezni** — Kameleoni
3. (10.) **Ja sam dečak** (I'm a boy) — Who
4. (5.) **Crno je crno** (Black is black) — Los Bravos
5. (11.) **Sunčani super čovek** (Sunshine superman) — Donovan
6. (3.) **Devojka kao ti** (A girl like you) — Troggs
7. (8.) **Sve ili ništa** (All or nothing) — Small Faces
8. (7.) **Eleanor Rigby** — Beatles
9. (2.) **Sunčano poslepodne** (Sunny afternoon) — Kinks
10. (14.) **Zar smo mi krivi** (Che colpa abbiamo noi) — Rokes
11. (—) **Da li si videla svoju majku, devojčice, kako stoji u senci**
Have you seen your mother, baby, standing in the shadow)
— Rolling Stones
12. 20. **Želim te** (I want you) — Bob Dylan
13. (15.) **Ljubavnici ujedinjenog sveta** (Lover's of the world unite)
— David and Jonathan
14. (—) **Savij je** (Bend it) — Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick and Tich
15. (16.) **Mali čovek** (Little man) — Sonny and Cher
16. (12.) **Bog samo zna** (God only knows) — Beach Boys
17. (—) **Pronadi me, biću tamo** (Reach out, I'll be there) — Four Tops
18. (—) **Ne mogu da se kontrolišem** (I can't control myself) — Troggs
19. (6.) **Pisac džepnih knjiga** (Paperback writer) — Beatles
20. (—) **Stop, stop, stop** — Hollies

■ Listu smo sastavili na osnovu predloga koje su nam poslali: Asja Pasek (Zagreb), Vera Vrbica (Požarevac), Anči Janežić (Kamnik), Šahović Entezam (Sarajevo), Stevan Baborac (Osijek), Miro Krnić (Split), Mitić Tatjana (Beograd), Mileta Kuzmanović (Bor), Radojević Ljiljana (Kula), Mihajlović Slavko (Zemun) i mnogi drugi.

Francuska (SLC)

1. **Noir c'est noir** (Crno je crno) — Johnny Hallyday
2. **Generation perdue** (Izgubljena generacija) — Johnny Hallyday
3. **Celine** (Selen) — Hugues Aufray
4. **L'amour avec toi** (Ljubav s tobom) — Michel Polnareff
5. **Le temps des pleurs** (Vreme za plakanje) — Claude Francois
6. **Et moi, et moi, et moi** (I ja, i ja, i ja) — Jacques Dutronc
7. **Ton nom** (Tvoje ime) — Adamo'
8. **Le vampire** (Vampir) — Stella
9. **John, John** — France Gall
10. **Elle** (Ona) — Claude Righi

SAD (Billboard)

1. **Last train to Clarksville** (Poslednji voz za Klarksvil) — Monkees
2. **96 Tears** (96 Suza) — Question Mark and Mysterians
3. **Poor side of town** (Siromašna strana grada) — Johnny Rivers
4. **Reach out, I'll be there** (Pronadi me, biću tamo) — Four Tops
5. **Dandy (Dendi)** — Herman's Hermits
6. **Hooray for Hazel** (Ura za Hejzl) — Tommy Roe
7. **What becomes of the broken hearted** (Šta biva s ljudima slomljenog srca) — Jimmy Ruffin
8. **If I were a carpenter** (Kad bih bio drvoseča) — Bobby Darin
9. **Have you seen your mother, baby, standing in the shadow** (Da li si videla svoju majku, devojčice, kako stoji u senci) — Rolling Stones
10. **Walk away Renee** (Odlazi Reni) — Left Banke

NAJSLUŠANIJE U N. SADU:

Ovog puta listu najslušanijih melodija poslali su nam učenici II. razreda, gimnazije J. J. Zmaj iz Novog Sada.

1. Da li si videla svoju majku, devojčice, kako stoji u senci (Have you seen your mother, baby, standing in the shadow) — Rolling Stones
2. Ja sam dečak (I'm a boy) — Who
3. Mali čovek (Little man) — Sonny and Cher
4. Sve ili ništa (All or nothing) — Small Faces
5. Baš kao žena (Just like a woman) — Manfred Mann

■ Najslušanije melodije u gimnaziji Ivo Lola Ribar iz Sremske Mitrovice su:

1. Poslednji voz za Klarksvil (Last train to Clarksville) — Monkees
2. Psihička reakcija (Psychotic reaction) — Count Five
3. Savij je (Bend it) — Dave Dee, Dozy,

- Beaky, Mick and Tich
4. Stop, stop, stop — Hollies
 5. Pronadi me, biću tamo (Reach out, I'll be there) — Four Tops
 6. Sve ili ništa (All or nothing) — Small Faces
 7. Ja sam dečak (I'm a boy) — Who

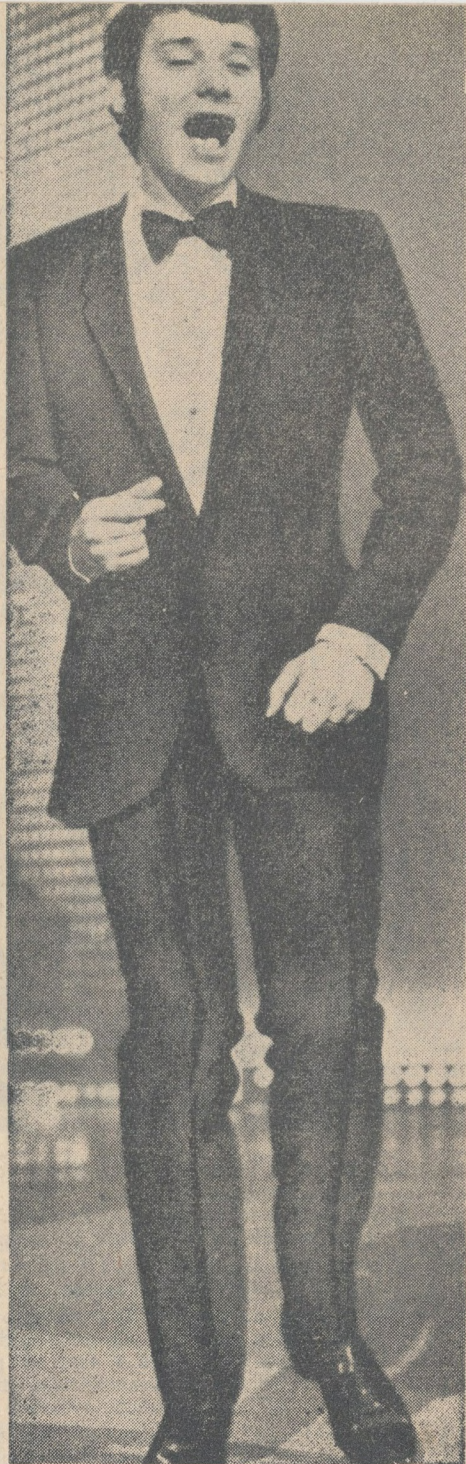
POSLUŠALI SMO ZA VAS

LOOK TROUGH MY WINDOW (Pogledaj kroz moj prozor) — MAMA'S AND PAPAS
LA-LA-LA-LIES (La-la-la laži) — WHO
JUST ONE SMILE (Samo jedan osmeh) — GENE PITNEY
LIVING FOR YOU (Živim za tebe) — SONNY AND CHER
MORNING TOWN RIDE (Jutarnja vožnja) — SEEKERS
WILLOW WEEP FOR ME (Vrba je zbog mene zaplakala) — ALAN PRICE SET
MY MIND'S EYE (Oči razuma) — SMALL FACES

Italija (Ciao amici)

1. **Bang, bang** — Equipe 84
2. **Strangers in the night** (Stranci u noći) — Frank Sinatra
3. **Sono come tu mi vuoi** (Takva sam kakvu me želiš) — Mina
4. **Il mondo in Mi 7a.** (Svet u 7-mi) — Adriano Celentano
5. **C'era un ragazzo che come me amava i Beatles e i Rolling Stones** (Bio jedan dečak koji je kao ja voleo Bitlse i Roling Stounse) — Gianni Morandi
6. **E'la pioggia che va** (I kiša dalje pada) — Rokes
7. **Sognando la California** (Kalifornija sanja) — Dik Dik
8. **Lady Jane** — New Dada
9. **Una ragazza in due** (Jedna devojka za dve) — I Giganti
10. **La zanzara** (Komarac) — Rita Pavone

džuboks
magazin

IME I PREZIME

ADRESA

KUPON
ZA TOP-TWENTY DŽUBOKSA

ŠTA VAM SE SVIDELO
PROŠLOG MESECA:

1. _____
2. _____
3. _____

LISTU
PRIPREMIO:

**ZORAN
MARJA-
NOVIĆ**

DOBAR DAN, KAKO STE.

JA: Toliko ste zanimljivi da ne znam šta pre da vas pitam. Ako se ne ljutite odgovorite sada na to pitanje.

MILI: Okupili smo se pre dve i po godine i do danas smo ostali u gotovo istom sastavu. Dobili smo samo jednog novog člana, a vrlo rado radimo i sa novim vokalnim solistima. Inače, veoma se ponosimo svojim imenom. Valjda znate da se zovemo — „Entuzijasti”.

JA: Ko vam je menadžer i kako ste nabavili sve ove instrumente i ozvučenje? To, koliko znam, ne košta baš malo?

POP: Već sama stvar da radimo u Domu omladine Titograda može vam dati odgovor na pitanje.

JA: Nedavno je u Titogradu boravio jedan muzički redaktor Radiotelevizije Beograd. Da nema to neke veze s vama?

ŠEF: Ima. Slušao nas je i ostavio lepe komplimente. Osim toga, iznenadio se

JA: Znači li to da izazivate Elektrodistribuciju Beograda?

ONI: Čuli smo za Siluete, Zlatne dečake i Elipse, ali za taj sastav još nismo.

JA: Ipak to je jedina ekipa koja saraduje sa svim „električnim” sastavima.

ŠEF: Dobro, da vam ozbiljno kažemo: svakom VIS-u, koji se bude odlučio da dođe ovamo—garantujemo siguran poraz. Njihove ženske ili, kako se moderno zovu, „bitls” frizure nećemo dirati...

JA: Dakle, to bi bio izazov ostalim, ali samo najboljim sastavima iz Beograda ili Zagreba. Zato bismo želeli da predstavimo vaš orkestar, zasad tekstem, a vi se svojim protivnicima predstavite kasnije muzikom. Da počnemo — je li ovo prvi put da se o vama piše?

ŠEF: (on je zadužen da odgovara na značajna pitanja): U „Džuboksu” — da. Doduše nije pisala ni druga štampa koja izlazi van naše republike, ali to i nije za čuđenje. Pre svega, još uvek nismo (niti imamo nameru) napravili nikakav skandal, ne nosimo ni dugu kosu ni periku i nemamo dobre veze s raznim menadžerima i organizatorima, a to je izgleda mnogo važnije nego i sam kvalitet muzike.

JA: Šta to, u stvari, znači?

ŠEF: To znači da nismo neskromni ako tvrdimo da ne zaostajemo za mnogim orkestrima koji se ubrajaju među najbolje, ali nismo ni popularni kao oni s obzirom da živimo u Titogradu, gradu koji je daleko od propagande.

JA: Niste nam još rekli od kada postojite?

MILI: Pa niste nas ni pitali!

POPOVIĆ DRAGAN, POP
— bubnjevi
● rođen 14. VIII. 1946. godine
● svira i na klaviru i ritam gitari
● učenik srednje muzičke škole.

KOZLICA DRAGAN, LAKI
— orgulje
● rođen 18. VIII. 1948. godine
● svira i na klaviru i ritam gitari
● učenik srednje muzičke škole

DANILO KALEZIĆ, DŽILE
— bas gitara
● rođen 5. maja 1947. god.
● svira i na ritam gitari
● mašinbravar

Titograd izaziva Beograd

NA

220 VOLT I

kad je video da se prilikom učenja kompozicija koristimo isključivo notama. Pritom nam je ispričao događaj koji može da bude i vic: prilikom organizovanja „Gitarijade“ u Beogradu skupili se svi izvođači. Na pitanje — ko ume da čita note, izašao je samo jedan. I slovima — jedan.

JA: Radite li sami?

ODGOVOR: Kako gde. U orkestru — ne. Veliku pomoć pruža nam jedan stariji muzičar. On nam piše i skuplja veliki broj aranžmana, daje mišljenje o izvođenju. Međutim, veliki je broj aranžmana na koje sami pišemo, a imamo i svoje kompozicije.

JA: Znači, vi niste samo izvođači nego i stvaraoči. I to, izgleda, popularni. Vašu kompoziciju „Crni robovi“ izvodio je čak i folklorni ansambl vašeg Doma. A sada nešto o planovima ansambla.

POP: Do nedavno sam igrao i u folklornom ansamblu. Kad sam se konačno opredelio samo za bubnjeve, ansambl je naglo počeo da putuje po inostranstvu. Oni i dalje imaju vrlo primamljive planove, a naši su za sada ovi: očekujemo da se neko odazove na naš izazov. Dalje, dobili smo poziv da gostujemo u Kragujevcu, a postoji velika mogućnost da sledećeg leta sviramo u jednom ili dva hotela na francuskoj obali.

JA: Zar se ne plašite? Konkurencije na primer?

LAKI: Zašto? Jača konkurencija bolje pokazuje stvarnu vrednost. Mismo za borbu — kvalitetom muzike.

JA: Koliko ste popularni u svom gradu ili — republici?

— „Nema nam ravnih“, reče Džile (jer je zadužen za reklamu). Bobi dodaje vrlo značajnim tonom: „Uostalom, za

nas se čulo i širom Švajcarske, Nemačke i delimično Francuske.

JA (pravo da vam kažem — začuđeno): Kako to mislite?

DŽILE: Letos smo svirali mesec i po dana u hotelu „Fjord“, u Kotoru, gde su gosti bili isključivo stranci iz ovih zemalja.

JA: Dobro. Kad ste tako popularni, a niste jedini, s kim biste najradije snimali ploču?

MILI I BONI: S nama.

JA: Šta radite kada ne svirate?

BOBI: Učimo.

JA: Ozbiljno vas pitam.

NIK: Mi smo se šalili.

JA: Koliko sati dnevno vežbate?

NIK: Počinjemo u dva popodne a završavamo preko Morače.

JA: Sada malo čutite dva po dva. Bubnjar ostavite da lupa.

(Bubnjar čuti).

JA: Recite nam nešto bez veze!

DŽILE: Nismo na ozbiljnom sastanku.

JA: Dobro. Onda ispričajte neki vic.

DŽILE: Prolazeći kroz drvo opazio sam jedan mali detalj: da nije bilo drveta, ne bih mogao proći kroz njega.

JA: Može li to kraće?

DŽILE: Može — da udarim glavom u drvo.

JA: Šta još da vas pitam?

POP: Ono što nas niste pitali.

JA: Jeste li se umorili?

POP: A vi?

JA: Ipak vas radije slušam kad pričate nego kad vežbate. Nego, ništa nam ne rekoste o muzici?

LAKI: O tome dosta pričamo u školi. Ovde — radimo.

JA: Ko vam je uzor?

ONI: Nema ga. Totalno smo originalni.

JA: Šta ćemo na kraju?

ONI: Da idemo.

JA: Nećete ništa reći?

ONI: OČEKUJEMO NAJHRABRIJE U TITOGRAĐU!

M. R.

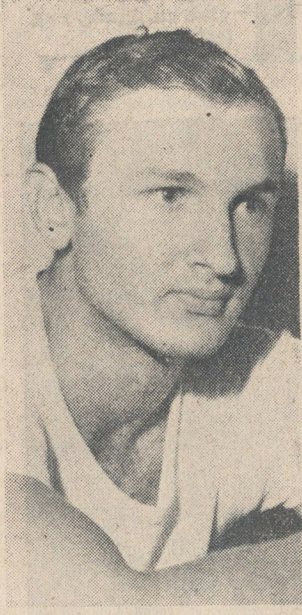

**SLOBO DŽAFEROVIĆ,
BOBI**

— ritam gitara i vokalni solista

● rođen 17. IX. 1946

● učenik gimnazije

**GATOLIN PREDRAG,
NIK**

— solo gitara. Šef orkestra.

● rođen 2. VIII. 1946.

● učenik srednje muzičke škole

● svira na svim instrumentima orkestra.

KNEŽEVIĆ ILIJA, MILI

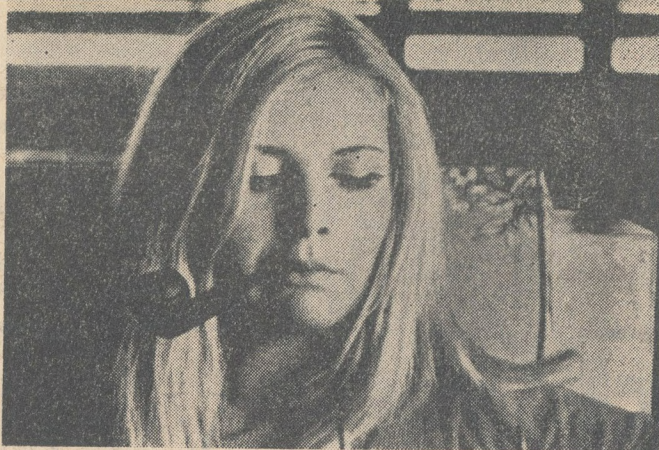
— vokalni solista

● rođen 21. VIII. 1943.

● bio je bubnjar, a svira i na klaviru

● nastavnik muzičkog vašpitavanja

Peti Pravo, muza
„Pajpera“

BIT, POP I OP

POSETILI SMO MILANSKI »PAJPER«

Ekskluzivno sastajalište mladih u Milanu, super-klub koji ima svoje verno „stanovništvo“, svoje zakone, modu, pa čak i svoju „mužu“, zove se kratko (i sada već svima jasno): „Pajper“. Svirati u „Pajperu“ znači dobiti sigurnu propusnicu za uspeh; boraviti u „Pajperu“ znači sagledati jednu novu dimenziju mladih Italijana. To je razlog što u ovaj blještavi klub-lokal navratu i po koji sociolog ili psiholog ne bi li najzad našao odgovor na pitanje koje ga guši: „Šta se to zbiva s današnjom generacijom?“

◀ „Dik-dik“: sanja-jući Kaliforniju doživeli su uspeh (na javi)

▼ Pop-devojka „made in Italy“ (sirovine su, inače, engleske)

ve“ šeka kao i poslednji izum za šminkanje očiju.

— Kakva je razlika između italijanskog i engleskog čupavca?

— Engleski čupavac je autentičan. U znak protesta na društvo on nosi dugu kosu koja za njega znači odsustvo svih predrasuda. Italijanski čupavac je ljubomoran, posadnički, ljut ako mi, devojke, vi še volimo mladiće koji sviraju.

Ana Paparati je lepa devojka, nalik na Fransoaz Ardi koju u svemu imitira.

— Zašto dolaziš u „Pajper“?

— To je jedino mesto u Milanu na koje devojka može da ode sama i zabavi se. Osim toga, tu nema nikakvih sentimentalnih komplikacija. Odlaziš sama baš kao što si i došla. A ipak se ne osećaš nimalo zapostavljenom.

— Može li devojka da se zainteresuje za mladića koji je, u osnovi, isto tako ženstven kao i ona sama i koji, da bi joj bio što više sličan, pušta kosu da mu pada na ramena?

— Današnje devojke imaju u sebi jednu naglašeniju mušku komponentu. Mladići su poprimili neke ženske elemente krivicom majki koje žele da im sinovi liče na devojčice.

Da bi napisao knjigu „Hlad na groznica“ čiji su protagonisti „je-je“ mladići i devojke, italijanski književnik Ugo Pi-ro bio je mesecima redovni posetilac „Pajpera“ i sličnih klubova u Londonu i Parizu. Pitali smo ga:

— O čemu govore mladi koji ste srećali?

— Ne govore ništa. U tome je njihova velika snaga.

— Govore li o pločama, ljubavi?

Rakvi su ukusi i kako žive mladi koji dolaze u „Pajper“? Između jednog i drugog frenetičnog „šeika“ — uvek su raspoloženi za razgovor. Spontan i iskren razgovor o svemu što se tiče njih i njihovog sveta. Malo kome pade za rukom da prodre u taj svet: zato se osećaju jaki i bezbedni. Oni koji to uporno pokušavaju, bez obzira da li je reč o obavezi, dužnosti, pakosti ili pukoj radoznalosti, mogu biti razočarani ili gnevni. Mogu se hvatati za glavu („Zaustavite mlade koji srljaju u propast!“ ili protestovati. („To je najblaže rečeno — bruka!“) ili blagonaklono odmahivati rukom („Pustite ih da traže zabavu kakvu žele: zar i mi nismo imali svoju?“). Jedno je sigurno: niko od njih neće moći da kaže kako mu je prilično tog silaska u dušu mladih bilo — dosadno!

— Kako se zoveš, ti tamo?

— Bobi.

— Umoran si? Mnogo si igrao?

— Pa, znate, ovaj šek je strašno naporan. Čovek se preznosi...

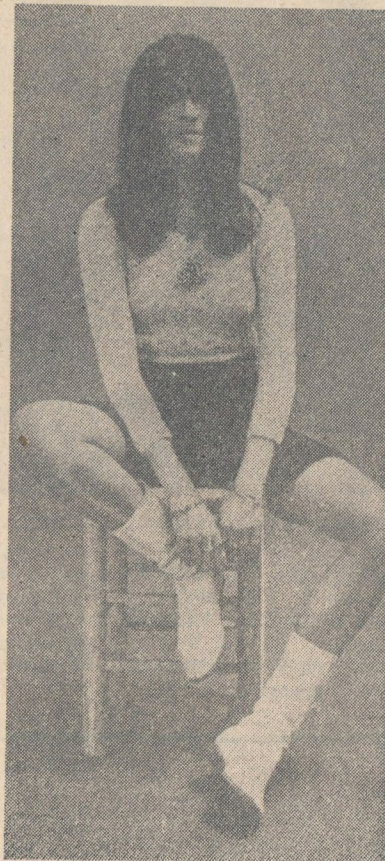
— I kosa te greje. Zašto je tako duga?

— Nešto zbog egzibicionizma, nešto zbog estetike. A zatim... i zbog devojaka. One više vole čupavce. Nije to samo zbog kose. U pitanju je karakter. Na primer, ja. Uvek sam raspoložen, spreman na šalu, zabavu. Devojkama se to dopada, veruju mi znajući da ne tražim drugo. Sa mnom se zabavljaju, eto.

— Ako je tako, šta će ti duga kosa?

— To mi je hobi, a malo sam i snob. Zbog kose nas psiholozi često „ispituju“. Mene, na primer, testirali su me i bili zadovoljni mojim karakterom, vaspitanjem. Ja sam lepo vaspitan, znate. I zato me lju ti ukorenjeno mišljenje da su čupavci bitnici u najnegativnijem smislu te reči.

Monika Lungi je redovni posetilac „Pajpera“, inače spona između italijanskog i engleskog bit-sveta. Roditelji joj žive u Londonu pa Monika do nosi britanske vesti „iz prve ruke“. Tako je Monika donela iz Londona i najnovije „grč-

NA ITALIJANSKI NAČIN

**Kovitlac pokreta
na ogromnom pla-
toui za igru**

— Ne, nikad ne govore. Nekad, kroz pesmu, govore o lju bavi. Nikad ne kažu „volim te“, samo stave ploču na gramofon.

MODA U „PAJPERU“

Luda je, sasvim luda. Prsteno je i naušnice koji malo podsećaju na nakit, a neuporedivo više na egzotične talismane. Ti prstenovi su svi isti po jedan na svakom prstu, ukupno sedam ili osam, a zatim ogromne ciganske naušnice koje nekad dosežu i do ramena. Pantaloni su zadivljujuće uzane; pravo je čudo kako izdržavaju sve te pokrete; zatim čizme s potpeticom, nizak i širok kaiš i kovrdže na glavi. Devojke: mini-suknje, mini-haljine i čizme stvorene za šetnju i igru.

Živopisno i neočekivano: na ulicama i drugim sastajalištima mladih tako nešto se zacemento ne može videti. „Pajper“ je i po tome jedinstven. U poslednje vreme pojavile su se „Pajper-samousluge“ u kojima se može nabaviti potrebna „uniforma“. Bez takve uniforme

smešno je otići u „Pajper“, u toj uniformi smešno je otići na drugo mesto. Smešno je (i zabavno) u svakom slučaju!

MUZIKA U „PAJPERU“

Na velikoj pozornici smenjuju se tri orkestra: „BAD BOYS“, „DIK-DIK“ i „CORVI“. Ansambl „Bad boys“ postigao je u „Pajperu“ svoj do danas najveći uspeh. Reč je o petorici mladih Engleza (dve gitare, organa, bubnjevi i vokalni solista) od kojih četvorica nose frizure „a la Antuan“ dok je peti ošišan još malo pa pristojno.

— Zašto tebi kosa pokriva samo uši a ne i ramena?

— Nositi dugu kosu za mene je isto tako besmisleno kao i šišanje do glave. Naravno — tu izuzimam muzičare. Mnogi od nas nose dugu kosu da bi više zaradili, iz komercijalnih razloga.

— Kako se osećate kad vas svet na ulici gleda?

— Ljudi nas gledaju, zatim se smeškaju dovodeći u sumnju našu muškost.

— A vi?

— Ti koji nas gledaju i osuđuju ne mogu da se pohvale prevelikim znanjem. Oni ne znaju da su Italiju stvorili ljudi dugih kosa: Džuzepe Garibaldi i Džuzepe Macini.

— Nekad je igra bila sredstvo zbližavanja, danas je sredstvo udaljavanja. Zašto?

— Muzika koju mi sviramo i igre koje iz nje nastaju predstavlja jednu novu vrstu sporta kojoj je seks sasvim stran. Nove igre rasterećuju, stare su opterećivale.

— I kakve su prednosti toga?

— Mnogo je bolje rasterećivati se igrom nego nečim što bi moglo da bude opasno. U Engleskoj, specijalno u Liverpulu gde je rođen novi ritam, sve manje se govori o tedi-boj sima i agresijama mladih.

Priča o ansamblu „Dik-Dik“ prilično je jednostavna: bile jednom tri gitare, organa i bubanj koje je sjedinjavala ljubav prema zabavnoj muzici i džezu. Kada su se te dve stra-

sti fuzionisale stvoren je jedan nov muzički žanr, potpuno u skladu sa modernim „strujanjima“. Njihova prva ploča, „1-2-3“, odmah im je donela priznanje da bi svojom izvedbom poznatog hita „Kalifornija sanja“ (Sognando la California) stekli konačnu afirmaciju: ova melodija nalaži se već nekoliko nedelja među vodećim na italijanskim top-listama.

„Corvi“ (Gavranovi) kažu da su odabrali ovo ime zbog svojih izrazito ozbiljnih i rezervisanih karaktera. Četvorica mladića iz Parme našla je u bitu izvor svojih nada i ambicija. Nikad se ne šale, nikad ne smeju, izdvajajući se od ostalih svojom ozbiljnošću koja ih svrstava u red muzičkih intelektualaca. Govore malo, a kad ih neko nešto upita, zamišljeno odgovaraju: „Kra, kra“.

Pre tri nedelje izašla im je prva ploča sa dva veoma uspešna ostvarenja: „Un ragazzo do strada“ (Dečak s ulice) i „Datemj una lacrima per pian gere“ (Dajte mi suzu da zaplačem). Mada u ličnim kartama Džimija, Fabricija, Klau-dija i Andela stoji i prezime, više vole da se predstavljaju kao „Gavran I“, „Gavran II“ i tako redom. Sa svojstvenom im ozbiljnošću „Gavranovi“ su započeli svoj let.

MUZA „PAJPERA“

Ono što se pre dvadeset godina dogodilo u Parizu sa Žilijet Greko dogodilo se danas u Milanu s Peti Pravo. Ako su se egzistencijalisti sen-žermen skih podruma nekad identifikovali sa svojom muzom, mladi iz „Pajpera“ identifikuju se s Peti. Kao Žilijet, Peti postaje simbol jedne generacije preuzimajući ulogu „sveštenice“ jednog hrama u kome mladi proslavljaju svoje muzičke rituale. Avangardni muzikolozi i teoretičari kažu da je Peti „danas jedina autentična bit-pevačica u Italiji“. Pošto je s upehom završila studije klavira na Muzičkoj akademiji u Veneciji, Peti danas peva „bit“ i neprikosnoveno vlada „Pajperom“. Pitali smo je:

„Corvi“ sa svojom maskotom, gavranom Alfredom, i glumicom Vivien Ventura. Alfredo je sasvim pitom: sedi na Fabricijevoj glavi i to deko ovaj — svira!

★ Jeste li se, u trenutku kada ste debitovali kao bit-pevačica u „Pajperu“ — klubu, odrekli svoje muzičke prošlosti?

— Zašto? Obožavam bit, ali ne moram zato da mrzim klasičnu muziku. Ja prezirem samo Verdija, Pučinijsa i Maskanijija koji su Italiju muzički upropastili. Ostalo mi se dopada: želela bih da jednog dana dirigujem simfonijskim orkestrom. Volela bih da to bude „Smrt Izolde“ Riharda Vagnera.

★ Vi ste jedina italijanska bit-pevačica, kažu?

— Postoji li kod nas, možda, neki drugi bit-pevač? Jedini koji je autentičan u svom žanru je Čelentano. Ostale svrstavam uz Verdija i Pučinijsa.

★ Možete li da pomenete određena imena?

— Na primer, Mina i Katerina Kazeli. Mina ume da peva ali ne i da „oseća“; Katerina ne ume čak ni da peva.

★ Recite nešto o čupavcima?

— Izrazito duga kosa nije više u modi. Pravi bit-pevač to zna. Ne slažem se uvek sa svojim vršnjacima: mrzim neodgovornost kojom žive.

★ Šta se u vašem životu promenilo otkako ste stigli u „Pajper“?

— Imam više novaca.

★ Ko vas je otkrio?

— Popela sam se na pozornicu „Pajpera“ i počela da pevam.

★ Šta vam nedostaje, sad kad ste postigli uspehe?

— Nije mi stalo do uspeha: želim samo da pevam na svoj način. Nedostaje mi ono što priželjkuje i većina nas: ljubav, uzvraćeno osećanje. Uprkos svemu, ostali smo romantični.

Uprkos svemu, nije bilo — dosadno.

Višnja MARJANOVIĆ

ŠTA IMA NOVO

„SIMILORSI“ PIŠ

„OBRADOVAO nas je napis o nama u posljednjem broju vašeg lista. Zeleli bismo da vam pružimo još neke podatke. Pre svega, da vas upoznamo s članovima VIS-a koji, bez ikakve konkurencije, ima najlošiju opremu u cijeloj zemlji: LAZAR SIRIŠKI (solo gitara); DRAGOLJUB KRIVOKAPIC — SPIRO (bas gitara); MIROSLAV JOVOVIĆ — BOBO (vokalni solista i šef sastava); SRETEN CERANIC — CERO (bubnjevi) i DRAGOLJUB STOJANOVIC (ritam gitara).

Sve je počelo pre tri godine. U Gimnaziji je osnovan vokalno-instrumentalni sastav, prvi te vrste u našem mestu. Zvao se „Crni biseri“. U januaru ove godine — sastav se rasformirao. Mesec dana kasnije stvoreni su „Similorsi“.

S instrumentima koji su bar za pedeset procenata ispod proseka održavamo zabavni život Vrbasa i okolnih mesta.

Malo je, međutim, onih koji znaju ko, osim nas, stoji iza naših uspeha. Malo je onih koji znaju koliko je noći naš profesor Marinko probdeo nad pojačalima koje je sam za nas napravio. Malo je onih koji znaju za profesora Josipa Rota koji je naš aranžer, naš roditelj, naš branitelj i duša našeg sastava. Niko ne zna koliko je slobodnog vremena utrošio na skidanju i preradi aranžmana.

Nadamo se da će se dugogodišnje strpljenje i trud ubrzo isplatiti. Nadamo se da će nas čuti još više gradova. Do tada — mnogo pozdrava i lepih želja „Džuboksu“ od

„SIMILORSA“

THE ALAI

»ZLATNI AKORDI« SVE ZLATNIJI

POSTO je u sastav stigao novi solo-gitarista, Vlado Delač, „Zlatni akordi“ nižu uspeh za uspehom. Na nedavno održanom festivalu VIS-ova u Zagrebu oduševili su publiku i od nje dobili najveći broj glasova.

Sastav je snimio i prvu ploču na kojoj se nalaze četiri popularne melodije: „My generation“, (Moja generacija), „Lady Jane“, „You were on my mind“ (Bila si mi u mislima); „Marice dušo“ (narodna pesma u njihovoj obradi). Zanimljivo je da su „Zlatni akordi“ prvi sastav u Jugoslaviji kome je dopušteno da snimi i jednu melodiju na engleskom jeziku (My generation).

I. D.

I NOVI SAD IMA SVOJE „ZLATNE AKORDE“

NEKA vas ime ne zbuni: i Novi Sad ima vokalno instrumentalnu grupu koja se zove isto kao i njihove poznatije kolege iz Zagreba. „Zlatni akordi“. Upoznajte se s njima: RATKO RAJKOVIĆ (bubnjevi i šef orkestra); MIROSLAV NEDIC (ritam gitara); ILIJA KOŠOVAC (solo gitara) i VOJISLAV POPOV (bas gitara). Sastav, koji je počinjao zapazen uspeh na novosadskoj gitarijadi, u mnogome doprinosi zabavnom životu Novog Sada. Igranke na kojima sviraju ovi momci uvek su dobro posećene. Novosadski „Zlatni momci“ vredno vežbaju i žele jednu širu afirmaciju.

I zato — upamtite i njihovo ime!

časna reč

★ Zli jezici tvrde da nije čudo što „Kameleoni“ zadovoljavaju svaku publiku i prilagođuju se svakoj sredini. Pa, jesu li ili nisu „Kameleoni“?

★ Jedna članica ženskog vokalno-instrumentalnog sastava „Lutke“ dokazuje da obožava Mišela Polnarefa i njegovu popularnu kompoziciju. Naime, na brojne pozive na sastanke ona neprestano odgovara „Ne... ne... ne... ne!“

★ Posle raskida engleskog sastava „Životinje“ (Animals) otvaraju se novi putevi sarajevskom sastavu „Beštije“.

★ Slavni Bitls, Džon Lenon, uložio je protest vlasniku jednog hotela jer — cele noći nije mogao ni da trenе. Razlog: iz susedne sobe dopirala je „glasna i nepodnošljiva muzika“. Vlasnik je otišao da ispita muziku: izvodili su je — Bitlsi!

MALA REVIIJA SOULA

Mnogi su predviđali da će se dogoditi... dogodilo se! Mnogi su, možda, nesvesno želeli povratak „roken soula”. Vrhove svetskih lista popularnosti ponovo zauzimaju interpretacije pobornika ovog stila.

Otkako su Bitlsi svojim bitom napravili prodor u svet, „autsajderima” je bilo teško da se nađu na nekom od vrhova. Međutim, danas je „soul sound” doživeo svoj veliki povratak: za nje ga su najzaslužnije velike kompanije „Tamlu Motown” i „Atlantick”. Primer je sledila i velika firma „E. M. I. Records” koja je nedavno započela sa novom serijom nazvanom „Soul”. Mesečno se izda između dve i pet ovakvih ploča. Ploče koje niko ne može da izgubi iz vida!

Ansambli „Four Tops” doneo je veliki uspeh kući za koju snimaju „Tamlu Motown”, svojim hitom „Reach out, I’ll be There”. Pored toga, treba pomenuti i njihove ranije uspehe: „Baby, I Need Your Loving”, „Same Old Song” i druge.

Jedna od vodećih grupa ove firme su i „Supremes” koje su ostvarile rekord u prodaji svojom pločom „Where old our lo-

ve go?” (Kuda je otišla ljubav?). Za istu kuću snima i Stivi Vonder, čiji je poslednji hit, „Blowin’ in the wind”, postigao veliki uspeh u svetu, a zatim „Miracles”, „Temptations”, „Martha

and the Vandellas”, Marvin Gaye i „Isley Brothers”. Najveća zvezda „Atlantika” je Otis Redding, a zatim Vilson Pickett, Persi Sledž, Solomon Burke, Sem i Dejv, Džo Teks. Otis Redding je nedavno rekao: „Došao je povoljan trenutak da se naša muzika vrati na scenu. Trenutak je čak povoljniji no što sam smeo da verujem”.

PREDSTAVLJAMO VAM NEKOLICINU NAJVEĆIH I NAJNOVIJIH INTERPRETATORA »SOULA«. MNOGI PREDVIĐAJU DA ĆE OVAJ JEDINSTVENI SAUND POSTATI TEMA DANA

Solomona Burkea nazivaju „kraljem roken-soula”. Veran

Ajk i Tina Turner, muž i žena rođeni u Los Anđelosu, ostvarili su veliki uspeh s melodijom „River deep and mountain high” (Kao reka plavo — kao planina visoko). Nedavno su, zajedno s poznatom grupom „Rolling Stones”, proputovali celu Ameriku. Nadahnut glas Tine Turner ne može nikog da ostavi ravnodušnim. Stounsi su izričito zahtevali da ih na američkoj turneji prati upravo ovaj DUO.

Bobi Hatfield i Bil Medli, poznatiji kao „Righteous Brothers”, najpoznatiji su predstavnici američkih „belih” soul-pevača. Probili su se kompozicijom „You’ve lost that lovin’ feelin’” i od tada nižu uspeh za uspehom. Osim njih treba pomenuti Edvina Stara, Biliju Stjuarta, Liju Dorsiju, Darel Benksa, Bobija Heba, Čaka Džeksona i Rekisa Garvina.

Lako je pretpostaviti da će radanje popularnosti „soula” uslovi stvaranje soul-grupa i u Velikoj Britaniji. Već sada, mada u dimenzijama znatno manjim no što su one u Americi, Britanija ima svoju soul-scenu. Njeni najizrazitiji predstavnici su Erik Bardon, Kris Farlou. Alen Prajs, Dženo Vašington i Džordži Fejm. Mnogi se s pravom pitaju hoće li neko od ovih mladih Engleza uspeti da prevaziđe velike američke uzore? Mada je teško istisnuti nekog iz njegove sopstvene igre mnogi veruju da će upravo Britanci umeti da iskoriste soul i nezadrživo ga lansiraju u svet baš kao što su to učinili i s bitom.

**NJIHOVA
POPULARNOST
TRAJE VEĆ
GODINAMA
I JOŠ NEMA
NIKAKVIH
ZNAKOVA
NJENOG
OPADANJA**

NEMA SUMNJE da Bitlsi predstavlja najveći muzički fenomen u poslednjih trideset godina: fenomen jednak Sinatrau ukoliko ga već nije prevazišao. Bitlsi ne samo što postižu trijumf ma gde da se pojave, već njihove kompozicije predstavljaju nešto najvrednije čime bit-muzika danas raspolaže.

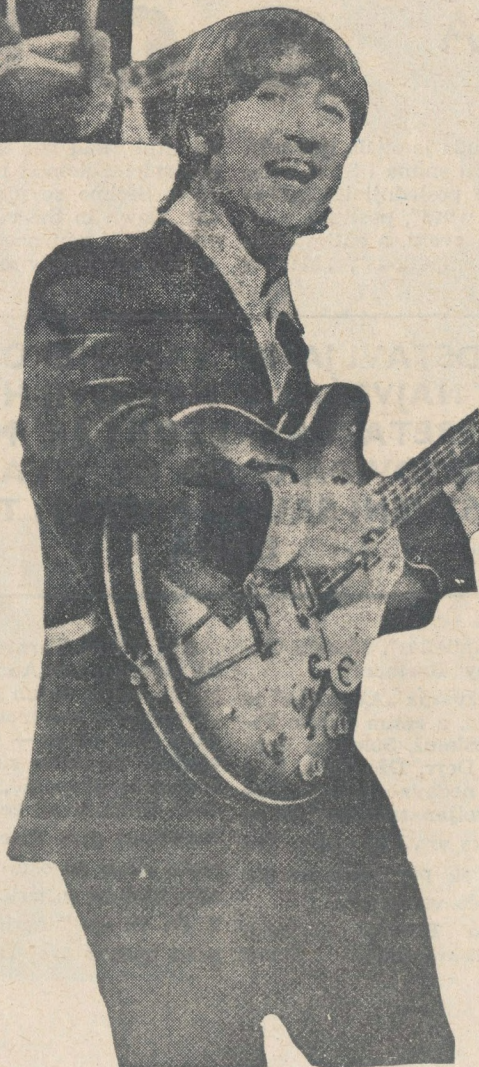

Bitlsi POD

Ovo je mišljenje najpriznatijih muzičkih kritičara i muzičara; to misle milioni ljudi širom sveta koji svakoj ploči Bitlsa garantuju prvo mesto na listama popularnosti. Nijedna od dosad snimljenih ploča Bitlsa nije prodana u svetu u manje od tri miliona primeraka.

Bitlsi nisu samo mladi pevači i muzičari koji zabavljaju i koji se zabavljaju: oni su nešto više. Oni su deo civilizacije ovih godina. Ući će u istoriju: već su našli svoje mesto u Britanskoj enciklopediji. O njima treba diskutovati, proučavati ih: nije dovoljno samo im aplaudirati. Zato smo i zatražili vaše mišljenje.

SNEŽANA PETROVIĆ (Trstenik): „Veo ma mi se svidela vaša ideja da anketirate čitaoce. Volim Bitlse i njihovu muziku. Neću da kažem da su najlepši (jer zaista nisu), ni najbolji na svetu, ni nenađmašni; već jednostavno da su oni našli put do srca svih mladih ovog sveta, da su oni odraz nas i naših stremljenja, bez obzira na društvene prilike u kojima živimo. Možda, kažem samo možda, ima boljih od njih (tako je puno dobrih ansambala), ali Bitlsi su dragi svima jer su prvi upoznali svet sa novom muzikom, doprineli da mladi (naročito na Zapadu) postanu nešto više od same činjenice „imamo omladinu“. Ukratko, skrenuli su pažnju celog sveta na mlade, njihove probleme i želje.“

MIRJANA I BIBA (Beograd): „Bitlsi nam se dopadaju zato što su tvorci, nove bit-muzike koja će ući u istoriju zabavne muzike. Lepi su, zanimljivi, simpatični, smeli. To je najpopularniji i najtraženiji sastav sveta“.

MARICA RAJČEVIĆ (Slavonska Požega): „Šta mislim o Bitlsima? Sve najbolje. To su četiri mladića koji su za kratko vreme osvojili svet, četiri najdarevitija mladića koji mi se dopadaju zato što znaju šta hoće i šta mi hoćemo. Oni nas vode u svet muzike, u svet bita. Sve naj, naj, najbolje o Bitlsima“.

LIDIJA ŠPAN (Zagreb): „Neki kažu da Bitlsi nisu lepi. Pa, zar je to važno? Od kada to pevači moraju da budu lepotani? Važno je to što Bitlsi poseduju izvanredne muzičke kvalitete, i kao pevači i kao kompozitori. Oni su uspeali i uspeće! Mogu da kažem da su oni sve „naj“ u pozitivnom smislu“.

IVKA BULJ (Sinj): „Bitlsi su najpopularniji mladići celog sveta: o njima se mnogo piše, priča i uvek su rado slušani. Volim Bitlse ne zato što su moji ljubimci, već zato što su lepi, inteligentni i popularni. Ma šta učinili, nikada neću biti protiv njih. Jednom sam ih videla u filmskom žurnalu: izvodili su neku veselu pesmu. Verujte da nikada nisam bila uzbuđena kao tada. Da li će ikada doći u Jugoslaviju? Živeli Bitlsi!“

MARTA BALAN (Sombor): „Iskreni su, nekonvencionalni. S uspehom interpretiraju najrazličitije vrste muzike — što znači da imaju talenta. Pevaju na blizak način o stvarima koje su bliske nama mladima. Stvorili su novi način muziciranja, jedan novi svet — svet bita. Ostale

Hoćemo li proveriti njihovu popularnost i kod nas?

LUPOM

grupe su samo njihovi sledbenici i — ako se dobro proanalizira njihova muzička delatnost, uspesi i top-liste celog sveta — može se reći da ih nikko dosad nije prevazišao jer oni uvek donose nešto novo i bolje. Ako je Dylan „Homer dvadesetog veka“ onda je ansambl Bitlsa „Betoven dvadesetog veka“.

ALEKSANDAR STEFANOVIĆ (Beograd): „Po mom mišljenju Bitlsi su najbolji bit sastav u svetu. Svi su izvršni muzičari i vokalisti, što doprinosi njihovom kvalitetu. Možda su Rolling Stounsi popularniji, ali ne mogu se meriti s njima po kvalitetu izvođenja.“

MIŠA ZEC (Beograd): „Bitlsi mi se dopadaju zato što ne sviraju šablonski bit. Ubacivanjem neuobičajenih instrumenata uneli su svežinu u bit muziku.“

STRAHINJA MAKSIMOVIĆ (Sarajevo): „Za njih i njihovu muziku ne treba govoriti „naj...“, „naj...“, „naj...“. Dovoljno je reći „Beatles“ i sama reč dovoljno kazuje.“

DRAGANA BRANKOV (Rijeka): „Mislim da Bitlsi zaslužuju slavu jer su prvi udarili temelje bit muzici; jer su bili prvi VIS koji je igrao glavnu ulogu u filmu i jer su prvi lansirali dugu kosu. Ima još dobrih orkestrara, ali svi oni kopiraju Bitlse.“

BRANISLAV STOJANOVIĆ (Osijek): „Volim originalnost, volim iskrenost, volim osećanje ljubavi koje se izražava pri obavljanju posla. Zato volim Bitlse.“

LJUBICA JANKOVIĆ (Beograd): „Bitlsi su sastav koji najviše volim, cenim i koji me najviše uzbuđuje. Smatram da su

zaista umetnici kad su se tako dugo održali na vrhu. Svaka njihova ploča dokazuje da neprekidno tragaju za nečim novim i pronalaze nove puteve u svojoj muzici. Slušajući njihove ploče osećam da pevaju sa ljubavlju, da ti glasovi kojima se mnogi dive izviru iz srca.“

ZORAN KOBALJ (Beograd): „Volim ih više no sve ostale interpretatore bit muzike. Smatram ih za najbolji vokalno-instrumentalni ansambl: tome u prilog govori činjenica da su već pet godina pretplaćeni na prva mesta svih evropskih lista.“

BRANISLAVA RAKOČEVIĆ (Beograd): „Kvalitetni su. Sviraju muziku koja se dopada mladima, Rolling Stounsi se ne mogu po kvalitetu meriti s njima.“

ZORAN STIJOVIĆ (Beograd): „Najbolji i najmuzikalniji ansambl! Svi odlično sviraju i pevaju bilo da je reč o laganim ili brzim melodijama.“

MIROSLAV MEDIĆ (Beograd): „O tome da li su najbolji moglo bi da se diskutuje. U svakom slučaju najzaslužniji su za plasman bit muzike u svetu.“

GORDAN POMORIŠAC (Beograd): „Ne volim ih zato što se zovu „The Beatles“ već zato što sam u njihovom muziciranju pronašao dosta onog što cenim u ovoj vrsti muzike.“

VLADIMIR ANĐELIĆ (Belišće): „Oni su najbolji na svetu, što svakako svi znaju, ali mnogi neće da priznaju.“

ŽARKO PETROVIĆ (Selo Zuce, poljoprivrednik, 23 godine): „Bitlse volim da... gledam, kao što volim dobru cirkusku predstavu. Inače, ne volim da ih slušam iz jednostavnog razloga što ne razumem tu njihovu pesmu. A i ne mogu da je razumem kad u toj njihovoj pesmi i nema melodije. Mnogo me interesuje da li bi mogli da sviraju i pevaju bez one svoje duge kose.“

MILENA STOJANOVIĆ (Beograd): „Bitlsi, to su: najfenomenalniji, najvećnji, najosećajniji, najšarmantniji, najnedostižniji, najpametniji, najčarobniji, najpriv-

lačniji, najgenijalniji, najambiciozniji, najtraženiji, najzagonetniji, najsavremeniji, najmarkantniji mladići dvadesetog veka!!! Da, to su oni u ovom „ludom, ludom svetu“. A njihova pesma? To je tihi šumor kiše i blago šaputanje noći; to je reka koja jeca talasima i trava koja plače rosom. U srcu ovih mladih ljudi ima mesta za suze, bol, patnju, za sreću i ljubav koje će sutra, kroz pesmu, nekom pokloniti: potoku, proleću ili devojci plavih očiju.“

ONI SU BILI PROTIV

Nismo bili u mogućnosti da objavimo sva pisma i sva mišljenja koja su govorila u prilog četvorice mladića iz Liverpula. SVA mišljenja koja govore protiv njih:

RAJKO SIMIN (Mostar): „Dosta, zar nije već dosta o Bitlsima? Zašto, na primer, ne biste objavili rezultate ankete o Rolling Stounsima ili nekom drugom popularnom sastavu? Brinete se samo o Bitlsima koji su antipatični, nadmeni i „namešteni“.“

DANA BOGDANOVIĆ (Beograd): „Ne dopadaju mi se. Sve su im melodije šablonske.“

BRANKA JOVANOVIĆ (Beograd): „Ne volim Bitlse. Ne odgovara mi njihov stil muziciranja. Više volim Rolling Stounse.“

BRANKO SIMIĆ (Novi Sad): „Cenim Bitlse i „poštujem“ ih jer su tvorci bita. Ali, moramo se pomiriti s tim da su njihovo mesto danas zauzeli Rolling Stounsi. Bitlsi su postali dosadni i mnogi su se zasitili njih. Dole Bitlsi, napred Rolling Stounsi!“

Eto, to je jedan deo odgovara dobijen na pitanje: „Šta mislite o Bitlsima“. Nema sumnje da se za svoju popularnost, bar kod nas, ne moraju plašiti.

(U idućem broju: Rolling Stounsi pod lupom. Napišite na poštanskoj dopisnici „Šta mislite o Rolling Stounsima...“.)

Anketu vodila:

V. MARJANOVIĆ

VOLEO BIH DA DAN POČINJE S

**Bob
DILAN**

Nisam prokletnik kako mnogi misle iz jednostavnog razloga što nema prokletstva u onome što kažem i radim: ono je izvan mene, u životu, u sve-tu": ovo je rekao Bob, jedne rane zore, za malim stolom jedne kafane u Grinvič Vilidžu, kvartu u kome je pre nekoliko go-dina započeo svoj pohod u osvajanje sveta. Bilo je hladno, u toj mračnoj kafanskoj sobi: Bil, kelner crvenokožac, slagao je stolice jednu na drugu. Crni pijanista Džo pušio je svoju cigaru i povremeno spuštao tanke prste na dirke klavira. Merdži, mla-da Engleskinja koja je došla ovde pre godinu i po dana, ispijala je svoju oran-žadu.

Bio je to kraj jedne noći, jedne od mno-gih noći, koju je Bob želeo da provede tiho, bez razgovora, izgovarajući samo po neku od svojih omiljenih rečenica. Dugo je čitao Ferlingetijevu knjigu poezije, pušeći kao i obično samo dve cigarete. Nisam hteo da ga ometam: to ne treba činiti s Bobom u takvim prilikama. Kad ga neko prekine u meditacijama dolazi do prave eksplozije, kao da je u pitanju veštačka vatra. To je napisao i Bačvold u „Tajmu“, pre nekoliko nedelja kad mu je posvetio opširan članak.

Prizvuk prokletstva bio je u vazduhu jer

je u programu pomenute kafane, koji traje između dva i tri ujutru, nastupao Bobi Heb, crni pevač ritma i bluza, koji se sa svojom interpretacijom „Sonny“ već neko-liko nedelja nalazi na listama popular-nosti. Bobi peva pesme protesta, između ostalih i kompozicije „Linčujte me“ i „Čudno voće“, slavnu tvorevinu Bilija Ho lideja (čudno voće koje visi s drveta to je crnac koga su linčovali belci).

Kod tih pesama Bob podiže glavu sa Fer-lingetijevih stranica i odobrava, a zatim gunda: niko ne zna šta zaista misli o He-bovim pesmama.

— Kad neko pode ovim putem — kaže Dilan — nikad ne zna kako će završiti: on može i da pogreši, baš kao neko koga po-znajemo, baš kao Bari Mek Gvajer ili da upozna sreću, baš kao ja ili Džoan. Zatim te pitaju nije li to sve bilo smišljeno, nisi li u svojoj podsvesti sve to učinio samo zato da bi zaradio tolike milione. Osvrneš se i opaziš bedu, osvrneš se i u očima osetiš bol zbog sveg tog zlata u koje to-neš...

Bob ustaje, daje mi znak rukom, pozdrav-lja se s Bilom, Džoom, Merdži i šapuće:

— Hajdemo da udahnemo miris mora i vidimo radanje sunca...

Polazim za njim, malom ulicom koja se spušta prema Brodveju, upravo prema me

POEZIJOM

stu na kome je parkiran moj „Oldsmobil”. Bob ga gleda, a zatim pokazuje na svoj motor, divan model sa četiri sjajna fara i sirenom poput one koje upotrebljava drumska policija. Na tim velikim farovima zaustavljaju se zadržani pogledi mladića.

— Nije to za sad. Biće bolje da pođemo autotomobilom — predlažem mu. Pristaje, misao mu se sviđa, smeši se i odgovara:

— Postajemo prosečni američki građani, ali šta mari?

Tamo dole gde se more spaja sa rekam Hadson, i gde niko nikada ne zna da li je to još more ili već reka, pruža se plaža Long Ajlanda, pusta u zoru. Vetar je blag i Bob mu iznenada kreće u susret.

Zatim se okreće i smeje:

— Odavno sam zaboravio život na otvorenom vazduhu: ovaj naš posao — Bob se baca u pesak — ipak ima i svoje pozitivne strane... Ali, šta ja to govorim? Čuj, što i ti ne bi seo ovde pa da zajedno gledamo ovo malo prirode koju Njujork može da nam pokloni. Pogledaj galebove, more, brodiće. Sve je to priroda, deo pejzaža: jednom sam napisao pesmu u tome. „Nervi na izmaku snaga”, govorila je pesma, „dok galebovi nadletaju more. Dim je u mom srcu, magla u mom umu, drhtaj u plućima otrovanim ovom civilizacijom”. Šta veliš? Sviđa ti se? Imao sam u to vreme tek trinaest godina, tek sam napustio koledž, nisam ni sanjao da ću postati Bob Dylan i svi su me zvali Cimerman, kao starog nemačkog Jevrejina. Da sam se našao u Nemačkoj, u onim poznatim godinama, i ja bih

bio spaljen: pre nekoliko dana primio sam pisamce u kome je doslovce stajalo: „Ti si prljavi Jevrejini, vreme je da prestaneš, na kraju ćeš biti spaljen kao i ostali iz tvoje prljave religije i tvoje prljave zemlje... spaljen u jednom od onih koje ti nazivaš prljavim ratovima”. Hteo sam da odgovorim toj osobi koja se čak i potpisala, ali, srećom, na vreme sam shvatio da bi to bilo prosuto mastilo. Najzad, on je imao hrabrosti: a drugi? Gledam oko sebe i vidim ljude koji se smeju i kliču onom što radim, govorim i mislim. Ima i onih koji se zaklinju da se slažu sa mnom a zatim pucaju u mene jer tražim desetine miliona za koncert, kao u Parizu. Da li je moja dužnost da ih sve uveravam da sa mojim imenom menadžeri, industrijalci, trgovci, agenti zaraduju neuporedivo više od mene? Ni govora, povlačim se u sebe i ne reagujem: zatim se pojavljuju oni drugi i stavljaju na dnevni red drogu. LSD i slično: ja kažem da je ceo svet drogiran. Jer, šta je duvan? Šta je kafa? Zar to nisu droge? Jesu li bezopasni? A alkohol? Činjenica je da su zahvaljujući tim drogama, duvanu, kafi, alkoholu, vlade, velike industrije, veliki biznismeni uspeali da stvore monopole, zaradujući basnoslovne cifre koje nijedan zakon ne osuđuje. Zar pro-

paganda nije najstrašnija droga? Pogledajte kolika se prašina diže protiv crnaca čim je neki od njih umešan u ubistvo, i pogledajte šta radi propaganda kad je u pitanju neki rat. Vijetnam, na primer: nema ničeg daljeg i ničeg beznačajnijeg za prosečnog američkog građanina. Do pre nekoliko godina Amerikanci iz Detroit, Čikaga, San Franciska gotovo i nisu znali da postoji Vijetnam. Danas je propaganda izmislila azijski problem i svi se na njega silovito ustremljuju i idu tamo da pucaju, bacaju bombe, pale. Zatim kažu da sam anti-nacionalan, da sam neprijatelj domovine i da se od jednog Jevrejina nešto bolje ne bi moglo ni očekivati. Treba se smejati i misliti na galebove...

Galebovi lete uz svoje prodorne krike, sunce se rađa iz mora, senka nebodera iza naših leđa postaje manje maglovita, šum i sirena metroa tutnje ispod nas.

Bob ustaje sa peska: trlja oči i prelazi rukom preko kovrdžave kose.

— Počinje novi dan — kaže. — Voleo bih kada bi dan počinjao s poezijom, s osmehom, s nežnošću a kad tamo...

Remorker prolazi rekom, a bruklinski most na horizontu pretvara se u sablast punu pretnje...

Džek MODI

MODA ZA VAS

U MODI JE KATEGORIJA „SPORT“

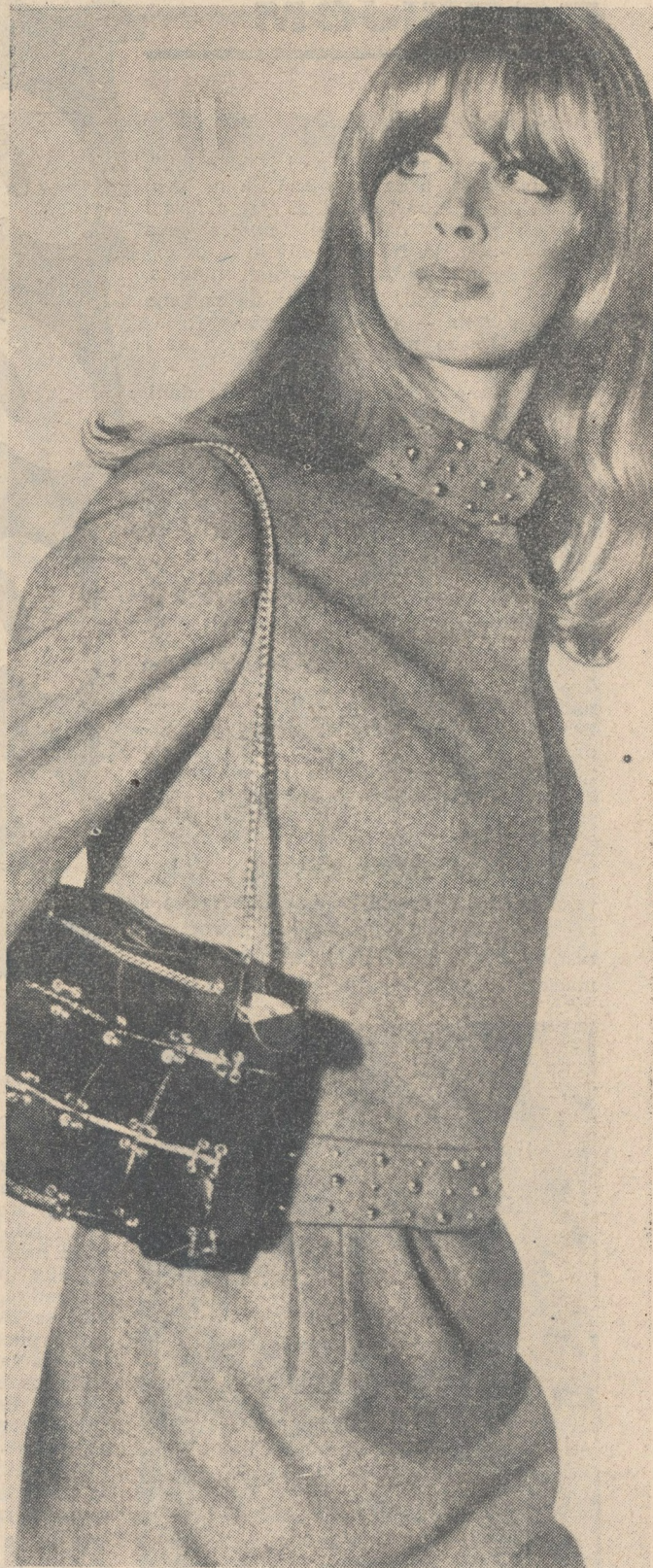
Ako upotrebljavate ruž za usne onda upamtite: uz plave oči — bledoružičast; uz sive — oranž; uz zelene — bledocrven; uz crne — koralno crven.

Sportski kostim koji se nosi sa džemperom visokog okovratnika.

Ravno krojena sportska haljina sa žaketom čiji su pojas i okovratnik ukrašeni metalom.

Ukoliko postoji neka boja koja vam izuzetno dobro stoji, kombinujte je sa druge dve i ostvarite ovu lepu i praktičnu kombinaciju.

Oni čija je dužnost da vode računa o modi i njenim ćudima doneli su ove jesenizime mnoge novine. Međutim, kada je u pitanju moda za mlade preovlađuje samo jedno: sport. U modi je sportska odeća: pre svega džemperi i suknje, zatim sportski kostimi i haljine jednostavnog kroja. Uz sve to sportske cipele sa punim potpeticama. Kao i prošle godine većina tih sportskih predmeta izrađena je od vune. Dakle, sport i vuna! Od vune se izrađuje sve, počev od čarapa pa do haljina.

FRIZURE: jednostavne, ili sasvim duge ili sasvim kratke.
ŠMINKA: što prirodnija. Lako crtane oči i prirodne usne.

CONNIE FRANCIS

■ STARI Rimljani bi mogli poznavati modernim Italijanima na osvojenim zemljama, jer jedna stvar je očigledna: Italijani vladaju svetom! Ima ih u svim zemljama, pevaju za sebe i za druge bilo da još nose italijanska imena bilo da su se naturalizovali.

Ovoga puta reč je o najšarmantnijem, najsimpatičnijem i najlepšem predstavniku te pevačke armije — Constance Franconero, poznatijoj kao Koni Frensis.

Rođena je 1938. godine u Nju Džersiju, u SAD. Prvi put se pojavila pred mikrofonom kao četvorogođišnja devojčica, svirajući na harmonici. Imala je veoma srećno detinjstvo u vrlo muzikalnoj porodici, koja je čuvala tradicije stare domovine. Koni je i do danas ostala verna tom muzičkom nasleđu, o čemu svedoče četiri LP ploče sa italijanskim motivima: dve sa starim kanconama (O sole mio, Torna a Sorrento, Chitarra Romana, itd), a dve sa modernom muzikom (pretežno sa festivala u San Remu, na kome je i sama jednom učestvovala). Ipak, to je samo mali deo njenog pevačkog opusa. Snimila je preko 10 LP ploča i dobila tri zlatne ploče za interpretacije: „Who's sorry now” (Ko je tužan sada), „Lipstick on your collar” (Ruž na tvom okovratniku), „Everybody's Somebody's Fool” (Sva ko je nečija luda) i na kraju za njenu neuporedivu interpretaciju „Mame”. Pomenimo još neke iz mnoštva njenih svetskih uspeha: „Stupid Cupid” (Ludi Kupidon), „Robot man”, „Together” (Zajedno).

Koni je snimila nekoliko filmova u kojima glumi i peva. Imali smo prilike da vidimo film „Where the boys are” (Gde su dečaci), u kome je pevala istoimenu kompoziciju.

Samo temperament jednog Južnjaka može u sebi sadržati osećajnost interpretiranja u kompoziciji „Mama” i potpuno predavanje ritmu tvista.

Koni spada u grupu pevača koji su iznad mode u pop-muzici, koje godinama možemo slušati i uvek otkrivati nešto novo!

B. Mitrović

MALE ZANIMLJIVOSTI

■ Na sledećoj LP ploči grupe „Walker Brothers” koja će izaći u decembru, John Walker pevaće melodiju „Sunny”. Reč je o četvrtoj verziji ove pesme, posle izvedbi Bobija Heba, Džordžija Fejma i Šer.

■ Grupa „Moody Blues” se raspala. Ova vest je zvanično saopštena pre nekoliko dana. Krajem decembra trebalo je da izađe njihova nova ploča.

■ Soni i Šer stigli su u London da bi se lično pobrinuli o reklamnoj kampanji u vezi njihovog prvog filma „Dobra vremena”.

■ Tim Hardin je komponovao nove melodije za Marijanu Fejtful, Alenu Prajsa i Džordžija Fejma.

■ „Northern Songs”, izdavačka kuća Bitlsa, ostvarila je prošle godine čist profit od 614.000 funti sterlinga.

■ Kompoziciju „Heart” koja je ovih dana izašla u Velikoj Britaniji peva na engleskom Rita Pavone. Međutim, ovaj snimak nije nov. Ovu melodiju Rita je snimila još pre 2,5 godine za firmu R.C.A. No kako je od ove ploče prodato svega 1.000 komada, Rita je sama povukla iz prodaje čekajući „bolja” vremena.

■ Firma H.M.V. izdala je ploču pod nazivom „The Fool”. Ovo je snimak Džonija Kida, jednog od veterana roka u Engleskoj, koji je nedavno tragično izgubio život u saobraćajnoj nesreći.

■ Posle dužeg odsustvovanja sa muzičke scene, Brajan Hajlend, čiji su hitovi „Žuti bikini” i „Džini dolazi kasno” bili šlageri sezone, u većini zemalja, snimio je ovih dana svoj novi singl. Ploča nosi naziv „The joker went wild”.

■ Na pitanje šta misli o muzici koju svira Dejv Klark kaže: „Ukoliko su jednostavnije pop ploče su komercijalnije. Važno je da su one namenjene zabavi. U našoj muzici nema poruke. Ona je samo za uveseljavanje.”

■ Najnovija anketa je pokazala da mladi Englezi najradije slušaju radio Karolinu i radio Luksemburg. Radio-Karolina namerava da pusti u pogon i treću ladu, pored dve sadašnje, severne i južne.

■ Ovih dana menadžer ansambl Troggs, Lari Pejdz, putovao je u SAD. On će u Njujorku voditi pregovore za gostovanje ove popularne engleske grupe i razmotriti predlog firme „Atco” za prodaju prava snimanja svih kompozicija, ovoj čuvenoj američkoj disk-kući.

MALI LEKSIKON

LITTLE RICHARD

■ Pevač crne puti ili kako ga nazivaju „Luis Armstrong roka”. Njegovo pravo ime je RIČARD PENUAN. Njegova karijera počinje oko 1956. godine. Svojim čudnim načinom pevanja, koje su protivnici roka nazivali „urlanjem”, uspeo je vrlo brzo da osvoji omladinu celog sveta. Zbog niskog rasta i bujnog temperamenta bio je uvek rado viđen na sceni. Kompozicije „TUTIFRUTI”, „GOOD GOLLY MISS MOLLY”, „RIP IT UP” i druge prodale su i u po 2.000.000 primeraka. Međutim, najveći domet dostigao je jednom pesmom u starom ritmu: „LUCIA”. Posle prinudnog spuštanja njegovog aviona kod Bahamskih ostrva on sasvim naglo prestaje sa pevanjem roka i prelazi na crnačke duhovne pesme. Snimio je 2 LP albuma „SOULA”. Tek poslednjih meseci on se ponovo vraća brzom ritmu i snima 2 ploče u bit-stilu.

BILLY HALLEY

■ Jedno od najčuvjenijih imena folk ere. On i njegove „Komete” sviraju zajedno od 1950. godine. Međutim sve do 1956. oni su samo ansambl kao i stotine drugih širom SAD. Međutim te 1956. godine svet je počeo da osvaja jedan sasvim novi ritam. To je bio roken rol. Bili Holej je osetio u pravom momentu perspektivu ovog uprošćenog ritma i divlje igre. Jedno za drugim lansirao je hitove u stilu roken rola. Najveći uspeh postigao je kompozicijama „SHAKE RATTLE AND ROLL”, „ROCK AROUND THE CLOCK” (kompozicija po kojoj je snimljen i istoimeni film) i „SEE YOU LATE ALIGATOR”. Sve ove kompozicije zadržavale su se dve do tri nedelje na prvom mestu američke liste, da bi potom munjevitom obišao svet. Posle ovoga usledili su pozivi za TV, film i koncerte. Bili Holej postao je, jedan od najčuvjenijih pobornika roka.

VESTI

Supremes: ništa se ne može požurivati

■ Posle kraćeg perioda „zatišja” poznati američki trio „Supremes” našao se na čelu mnogih top-lista, zahvaljujući melodiji „You can't hurry love” (Ne možeš požurivati ljubav). Tri čudesna glasa, Meri, Dion i Flo, ponovo su dobila priznanje koje zaslužuju. Ova-ko elegantne Supremes-devojke pojavile su se u slavnom „Ed Saliven-šou”.

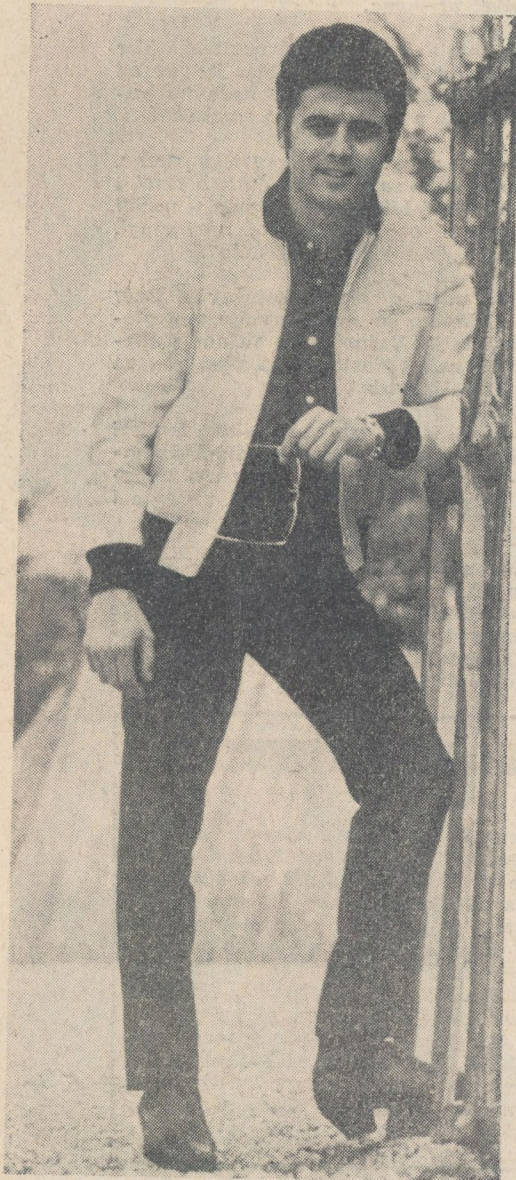

Mali Toni u velikoj Americi

■ Little Tony je najzad otputovao u SAD. Naime, on već više meseci vodi pregovore o ovom gostovanju, ali nije mogao da prihvati termine zbog održavanja „Kantađira” i obaveza prema italijanskoj televiziji. Posle toga, došlo je učešće na takmičenju „Kantaeuropa” i uspeh interpretacije „Ridera”. Pošto je ostvario lepi bilans uspeha u Italiji, Toni je hrabro krenuo u veliki svet.

»Bič Bojs« trijumfuju

■ Na svojoj turneji po Velikoj Britaniji američka grupa „Beach Boys” postigla je izvanredan uspeh. Na njihovim koncertima zapaženi su čla-novi mnogih poznatih engleskih grupa koji su lično došli da se uvere u opasnost koja im preti s one strane Atlantika. Posle Velike Britanije, Bič Bojsi su krenuli u obilazak Evrope. Ansambl će gostovati u Francuskoj, Nemačkoj, Austriji, Danskoj, Švedskoj i Holandiji.

VESTI

■ Za nju kažu da je jedan od najvećih muzičkih fenomena Amerike poslednjih godina. Od kako peva solo, bez vokalne pratnje svog supruga Sonija, Šer niže uspeh za uspehom. Muzičko „preduzeće” Soni i Šer danas ostvaruje izvanredne poslove: Soni je autor koji svoje kompozicije odlično prilagođava izvanrednim glasovnim mogućnostima svoje lepe supruge. Ovih dana Šer je dobila ponudu da peva na festivalu u San Remu. Mada još uvek nije dat definitivni pristanak — Šer kaže da sa velikim nestrpljenjem očekuje učešće na ovoj poznatoj evropskoj muzičkoj manifestaciji.

ŠER SOLO U SAN REMU?

KAD SAM BIO VOJNIK

■ Prepoznajete li ovog momka? Da, to je on — glavom Džon Lenon! Ovog puta ne na pozornici sa članovima svoje grupe: Džon pokušava da se ogleda na jednom drugom polju. U režiji Ričarda Lestera on snima film „Kako sam dobio rat”. Mnogi su mu prebacili što se odvojio od kvarteta, ali Džon se pravda rečima da nije mogao odoleti takvom iskušenju. U filmu „kako sam dobio rat” Lenon peva samo jednu melodiju i to u horu s ostalim „filmskim” vojnicima.

Klan Sinatra kreće u osvajanje sveta

■ Ovih dana Frenk Sinatra je izjavio novinarima da planira veliku turneju oko sveta, zajedno s grupom eminentnih umetnika i velikim orkestrom: na put će, naravno, poći i njegova kćerka Nensi, kao i njegovi nerazdvojni prijatelji Semi Dejvis i Din Martin. Ovaj veliki pohod „klana Sinatra” oko sveta započeće u proleće iduće godine.

ČUJTE

IH SVAKAKO

IF WERE A CARPENTER
BOBBY DARIN

KAD su već svi bili spremni da poveruju kako on neće više dati ništa značajno u pop-muzici, „stari dobri“ Bobi Darin nas je uverio u suprotno. I ma koliko nismo naviknuti da ga slušamo u ovom stilu — „country“ baladi, moramo priznati da nas je dobro uverio. Posebno oplemenjeno zvuči kompozicija „Kad bih bio drvodelja“, pre svega zbog klasičnog gudačkog sastava u pratnji. Nadajmo se da nije u pitanju „labudova pesma“ Bobi Darina.

UHVATI VETAR — SILUETE

SVIMA poznati prvi Donovanov hit privukao je i „Siluete“ i naveo ih da ga uvrste u repertoar svoje prve ploče. Neosporno najbolje ostvarenje na njoj, kompozicija „Uhvati vetar“ nije mnogo izgubila prepevom i prilagodavanjem za više instrumenata.

Ostale kompozicije na ploči nisu, nažalost, na istom nivou. To su: „Tvoj rođendan“ (Sha la la lee), „Najdraži san“ (When you walk in the room) i „Keti“ (Katy).

GOLDEN HITS LP — DUSTY
SPRINGFIELD

ZA one koji Dasti poznaju odnedavno, evo prilike da čuju najbolje što je ova, trenutno najpopularnija pop-pevačica sveta, pevala od 1963. (kad je napustila trio „Springfields“) pa do poslednjeg hita, „All I see is you“ (Sve što vidim to si ti). Tu su i „I only want to be with you“ (Samo želim da budem sa tobom), „Little by little“ (Malo po malo), „My colouring book“ (Moja slikovnica), ukratko sve što je Dasti uspešno snimila za protekle tri godine.

LOOK TROUGH MY WINDOW
— Mama's and Papa's

TRIUMF se nastavlja. Izgleda da je sasvim nemoguće da „Mama's i Papa's“ snime nešto ispod nivoa koji su stvorili prethodnim hitovima.

Violine, smenjivanje muških i ženskih partija, da bi svi zajedno dali horski deo. Bez zamerke!

da li znate da li znate da li znate da li

Uvek novi i uvek buntovni

■ ČLANOVI grupe „Ribelli“ napustili su moćni Čelentanov Klan! Ova vest izazvala je dosta čuđenja s obzirom da su pectorica mladića, uprkos svom buntovnom imenu, već niz godina najodaniji saradnici i prijatelji svog, sad već bivšeg „šefa Čelentana“. Mada su zadržali isto ime, članovi grupe kažu da će u potpunosti promeniti žanr i da će njihov prvi „samostalni podvig“ biti jedna LP ploča. Članovi sastava: Natale Masara (saks-tenor i klarinet), Đani Aljo (bubnjar), Đordo Benakjo (gitarist), Demetrio Stratost (vokalni solist i organist) i Andžel Salvador (bas gitara) samouvereno izjavljuju da ih niko neće zaustaviti u njihovom pohodu ka vrhu. Za početak su izabrali već pomenutu LP ploču i višemesečnu turneju po Japanu. Očigledno, momci su došli do zaključka da ne treba živeti u senci velikog Adriana i da im se, s obzirom na veliku popularnost koju vokalno-instrumentalne grupe danas uživaju u Italiji, na ovaj način pružaju mnogo bolje šanse, Videćemo!

ŠTA SE
SVIDA
FRANSOAZI?

■ POPULARNA fnarcuska pevačica, Fran soaz Ardi, sastavila je svoju top-listu za 1966: 1. „Strangers in the night“ (Frank Sinatra). 2. „Take it or leave it“ (Rolling Stones). 3. „Don't mess with cupid“ (Otis Redding). 4. „Little girl“ (Syndicate of sound). 5. „La mer est comme toi“ (Petula Clark). 6. „Love me please love me“ (Michel Polnareff). 7. „Qu'est-ce que je fous ici“ (Antoine). 8. „Wild thing“ (Troggs). 9. „River deep-mountain high“ (Ike and Tina Turner) i „Goin'back“ (Dusty Springfield).

Zvezde stare godinu dana

★ ENGLESKA revija „Rave“ sproveda je anketu među svojim čitaocima u želji da sazna koja su nova imena ostavila najbolji utisak tokom 1966. Neka od njih su sa-

ZAR

NISAM U PRAVU?

SEE SEE RIDER — ERIC BURDON I ANIMALS

AKO je trebalo da znači da će tri nova člana i promena imena uspeti da zaustave pad ove, nekad, izvrsne grupe — onda se to nije desilo. Ritam i bluz kompozicija, poznata prilično dugo, izvedena je veoma slabo. Šablon koji se beskonačno ponavlja, diletantski krici Erikovi, neki oveštali trikovi sa orguljama — dosadno, veoma loše. Zbilja nema ništa gore, nego kad slava udari u glavu!

Jedna poznata TV revija sve se više okreće pop i beat muzici. Između ostalog objavljena je i vest o ansamblu „Merseybeats” koji, navodno, stiče popularnost u Britaniji. Kako su drugovi iz dotične revije krenuli za aktuelnostima, verovatno ćemo 1967. godine čitati kako su se „Merseybeats” rastali, a jedan deo članova osnovao novu grupu, pod nazivom „Merseys”. Jedina nezgoda je u tome što se to već dogodilo početkom ove godine.

Primer, koji sam naveo nije usamljen. Gotovo svi naši dnevni, a pogotovo nedeljni listovi i časopisi, uvršćuju među tekstove i napise o pop-muzici, svesni činjenice da to mlade čitaoce dosta privlači. Međutim, tu se dešava druga stvar; u svakoj redakciji postoje stručnjaci za pojedine oblasti, pa se ne može dogoditi da ovih dana neko napiše kako uskoro treba da počne snimanje filma „Gori li Pariz?”, kad je on već snimljen. No izgleda da u mnogim redakcijama dužnost pop-muzičkog novinara obavljaју ljudi čiji je jedini kvalitet blizak toj oblasti — poznavanje stranih jezika. Prosto je smešno koliko netačnosti i neaktuelnosti ima u tim napisima. A i to je jedna vrsta dezinformisanja, bez obzira na nevažnost oblasti (gledano iz aspekta starijih)!

Tehnička strana ploče je faktor od koga umnogome zavisi njen uspeh na tržištu. Bez obzira na to kako su interpretator i ostali izveli svoj deo posla, ako sama ploča ne valja i ukupni rezultat je negativan. Izgleda da to nije jasno drugovima iz diskografskog preduzeća „Diskos”, jer da im je jasno ne bi se desilo da kupac ploče ansambla „Siluete” uz muziciranje sluša i krekanje i šuštanje potpuno nove ploče. Ne bi im se desilo da brazde budu suviše plitke, pa gramofoni sa lakšim i kvalitetnijim „pikapima” gotovo ne mogu ni da ih reprodukuju. Ili oni još prave ploče za gramofone sa čeličnim iglama?

„Small Faces”: talenat u izobilju Pevač od poverenja: Krispijan Sen Pijters (desno).

svim nova: pojavila su se tek ove godine. Druga postoje već duže, ali su tek 1966. doživela „životni uspeh”.

Ansambl „Small Faces” koji je izdao prvu ploču oktobra 1965, plasirao se tek posle velikog uspeha melodije „Sha-la-la-la-lee”. Bitlsi su u znatnoj meri doprineli popularnosti „Overlandersa” i Dejvida i Džonata. Zapažen uspeh tokom ove godine zabeležio je i prefinjeni muzičar, izraziti predstavnik „ritma i bluza”, Spenser Devis. Njegova grupa je danas jedna od najkvalitetnijih u Velikoj Britaniji.

Od vokalnih solista „pečat 1966” nose Kris Farlou, Kris Endrjus, Pol i Bari Rajan i Krispijan Sen Pijters. U Americi su titule „muzičke dece ove godine” pripale ansamblu „Mek Kojs” i mladoj pevačici Nensi Sinatra.

Ipak, kad je u pitanju izrazito brz uspon jedne grupe onda titula „najprodornijih” svakako pripada grupi Dejv Di, Dozi, Biki, Mik i Tič. Prema svim anketama koje su ove godine sprovedene u Velikoj Britaniji ovaj ansambl spada među najzapaženije od „novopridošlih”.

ANTOAN

AMBICIJE:

★ Otkriven slučajno, dok je pevao među stolovima jednog restorana, Antoan je za deset meseci postao novi pevački idol Francuske. Zараđuje više od ma koga među svojim kolegama a sada, pošto je dobio inženjersku diplomu, počeo je da studira političke nauke a bavi se i mišlju da debituje kao slikar, pisac i modni crtač.

ŽENSKI GLAS koji neodoljivo podseća na glas uzorne sekretarice zakazuje sastanak. Ni šišanje, ni vodenja: samo jedan dobar šampon. Može? U redu. Onda zabeležite ime: Muračoli, inženjer Muračoli. Ono što najviše zbunjuje — to je ta univerzitetska titula, nabačena gotovo slučajno. Tačno u zakazano vreme na vratima luksuznog frizerskog salona pojavljuje se visok momak širokog nosa i primitivnog lica. Oko tog lica padaju uvojci kao oni koje je nekada nosila Rita Hejvort. Na njemu je košulja sa cvetićima, narandžaste pantalone sa crvenim prugama, zelene mokasine. Mušterije se zapanjeno gledaju: poneka pokušava da sakrije vikle kao da je pravi greh imati ih na glavi. Zbunjeno frizer muca:

— Želite?

— To je inženjer Muračoli! — odgovara telohranitelj, iznenaden što frizer nije odmah identifikovao neobičnog posetioca. Inženjer ulazi u svoj „boks“ i čeka na šampon. A napolju, sa nosevima priljubljenim uz staklo izloga, stoje mladići i devojkice odeveni po ugledu na svog ljubimca. U salon je ušao Antoan ili Pjer — Antoan Muračoli, svejedno.

Naviknut da svakodnevno odlazi svom ličnom frizeru, u Parizu, Antoan je strahovao da u Italiji niko neće hteti da se pozabavi njegovom bujnom kosom i da tome neće pomoći ni njegova inženjerska titula, ni titula milionera. Za vreme de-

setodnevne turneje po Italiji ovo je bila Antoanova jedina briga. Nije čudo što je Antoan želeo da bude lep: u Italiji je postigao najveći uspeh u svojoj karijeri, karijera koja je vremenski kratka — otkriven je pre nešto više od deset meseci — ali koja je sudeći po zaradama i publicitetu već na svom vrhu.

To mogu da posvedoče neke cifre. U januaru je Antoan snimio svoju prvu ploču, „La guerre“ (Rat): na tržištu se beleži rekord mada je u pitanju sasvim nepoznato ime. Broj prodatih ploča ovog pevača prelazi (u samoj Francuskoj) milion i po primera. Njegova kompozicija „Les elucubrations d'Antoine“ postala je za kratko vreme best-seller u mnogim zemljama. Već od samog početka Antoan je počeo s egzibicijama: nosio je vundjakne od žute ili crvene plastične mase, košulje sa cvetićima i pantalone niskog struka. O svojim košuljama Antoan kaže:

— Na taj način ja uvek nosim sobom proleće.

Zahvaljujući svojoj poslovnoj sti Antoan je odmah „patentirao“ pomenute košulje i osno-vao jednu malu industriju (od štampanja tkanine do konfekcije) čiji je bilans u sve većem porastu. Mnoge činjenice svedoče da se, izvan te bučne popularnosti i ekstravagantne ličnosti, krije čovek sa velikim smislom za poslove, sposoban da sagleda tačne dimenzije fenomena koji predstavlja.

Pjer — Antoan Muračoli rođen je, slučajem, na Madagaskaru, juna 1944. Njegov otac, građevinski inženjer, boravio je na Madagaskaru radi konstrukcije jednog mosta. Još od prvih dana školovanja Antoana su okarakterisali kao „intelligentnog ali bezvoljnog“ đaka. Tek u gimnaziji u Antoanu se javila želja za nezavisnošću: počeo je da traži neki način da bi izrazio sopstvenu individualnost. Pošto je pokušao na nekoliko strana — došao je do zaključka da treba da se opredeli za rok-muziku, Džonija Holideja i putovanja.

Upravo ta besciljna putovanja, prema svim pravilima američkih bitnika koje je opisao Keruak u svom romanu „Na ulici“, stvorila su od Antoana autentičnog bit-lutalica.

Sa nešto uštedevine od davanja privatnih časova matematike, Antoan kreće u Ameriku. Sobom je poneo usnu harmoniku i gitaru. Služili su mu da se prehrani. Kad bi se našao bez pare u džepu, stajao je na neki ugao ulice i počinjao da peva. Ništa izuzetno, ali dovoljno da reši pitanje gladi.

— U Americi sam — seća se Antoan — sreo bitnike upoznao grupe studenata koji su se svim srcem borili protiv nasilja. To iskustvo otvorilo mi je oči. Po povratku u Francusku, odlučio sam da uvek govorim ono što mislim. Bila je to slična, ali značajna filozofija koja je za mene i moju individualnost bila od neprocenjive vrednosti. Odlučio sam da pustim kosu.

ŽELI DA POSTANE AKADEMIK

Antoan želi da postane prvi čupavac — akademik

ANTOAN POSTAJE „OTKRICE“

Kad se upisao na elektrotehnički fakultet u Parizu, Antoanove uši već su bile pokrivene kosom. Kad ga je primetio Kristijan Fehner, poznati lovac na talente, kosa mu je pokrivala i ramena. Međutim, Antoan nije želeo da časove geometrije, matematike i analitike žrtvuje bitu. Uspeo je da sačuva ravnotežu: davao je sve ispite na vreme i postepeno kretao u osvajanje Evrope. Posle prve zabave profesori su se navikli na tog momka čija je kosa bila ravna kosi holivudskih zvezda.

Njegovo prijateljstvo s Kristijanom Fehnerom odvijalo se u jednom malom bistrou na Azurnoj obali: Fehner je sedeo i srktao svoj „perno“ dok je Antoan s gitarom i harmonikom, jednim komplikovanim mehanizmom pričvršćenom za usta, pevao u falsetu pomešanim s nekim čudnim promuklim tonovima. Fehner je bio toliko uveren u Antoanov uspeh da je odmah predložio snimanje ploče. Radao se Antoan.

— Nisu čak hteli da mi dozvole da uđem u studio — kaže Antoan. — Bio sam iznenađen jer su moji profesori na fakultetu bili sasvim ravnodušni na moju kosu dok su ljudi iz kuća

za snimanje ploča pokazivali otvoreno negodovanje. Kada sam najzad dospeo pred mikrofona, prvi mikrofona koji sam video u životu, i kad sam počeo da pevam, uz pratnju instrumenata, potpuno sam se smeo. Sve je to stvaralo užasnu buku i nije vredelo ni polovinu moje harmonike. Međutim, morao sam da uspeem bez obzira na smrtničko bledilo tehničara koji su stajali oko mene.

Ploča „La guerre“ bila je dovoljna da stvori „slučaj Antoan“. Velike francuske firme za proizvodnju ploča videle su u Antoanu „Dilana stare Evrope“. Antoan nije protestovao. On danas peva svoje priče: u njima nema ničeg anarhičnog, on ne želi da uzdrma njima svet već samo da ukaže na nje gove otrove, senke, samoće.

NJEGOVIM AMBICIJAMA NEMA KRAJA

Upravo kad je spirala njegovog uspeha postala vrtoglava,

a konta u banci neslućena, Antoan je diplomirao. Diplomirao je s vrlo visokim ocenama, na opšte iznenađenje: niko to nije očekivao od tog „čupavca“. Upravo u danima svog trijumfa u pariskoj „Olimpiji“ Antoan je proveo dane pripremajući diplomski ispit. I ne samo to: Antoan nije zadovoljan tom prvom diplomom. On sada želi drugu: diplomu političkih nauka. Uspeh mu nije zavrteo mozak:

— Moj uspeh je kao peščani zamak — kaže Antoan.

Njegovi prijatelji znaju da slika, piše, vaja, kreira modele, košulje, kapute. Ti prijatelji kažu da Antoan želi da postane jednoga dana akademik Francuske, prvi akademik — čupavac. Oni koji su mu bliski kažu da će uspeti. Sam Antoan nerado govori o tome, ali rezultati su jasni i neoborivi. I pored sadašnjih zarada, i pored svoje ekstravagancije i duge kose Pjer — Antoan Muračoli zaista — radi.

V.

ILUSTROVANI

„FILMSKI SVET“

- NAJVIŠE ČITAN FILMSKI LIST KOD NAS
- OBJAVLJUJE SVE VESTI IZ DOMAĆIH I STRANIH ATELJEJA,
- SVE ZANIMLJIVE DOGAĐAJE IZ SVETA FILMA.
- „FILMSKI SVET“ IMA NA KORICAMA PORTETE GLUMACA U KOLORU,
- KAO DODATAK U SVAKOM BROJU JEDAN KOMPLETAN ROMAN.

SPECTOR S O U N D

Kad bi bila pisana istorija pop-muzike, jedno od najvažnijih poglavlja moralo bi pripasti jednom sićušnom čoveku, orlovskog izgleda. Moralo bi pripasti disko-producentu Filu Spektoru, čoveku za koga zli jezici tvrde da je već dao sve što zna i ume, a on se ipak javlja, uvek iznova, naoružan nekom novinom i iznad svega osmehom koji retko sila zi s njegovih usana. Ima i onih koji tvrde da je Fil u svom radu pravio suviše velike pauze da bi mogao biti uvršćen među „velike”. Možda bi i bilo tako kad plodovi njegovog rada ne bi bili isključivo vrhunski uspesi. Bez obzira na pauze u radu njegovi neuspesi, sta vljeni nasuprot uspesima, beznačajni su.

Pogledajmo malo padove i uspone ovog neobičnog čoveka — genija u svojoj struci. Njegov profesionalni moto glasi: „Ne želim, ne mogu i neću da stvaram ploče samo zato da bi postojale. Ja moram biti uveren da je sve ono što izlazi pod mojim imenom urađeno najbolje što umem”.

Fil je, inače, producent, kompozitor, aranžer, a vlasnik je i velike disko-firme „Philles”. U toj kući je rođen taj jedinstveni zvuk koji je obišao svet.

Negde pred kraj pedesetih godina Fil je stvorio vokalnu grupu „Teddy Bears”. Za njih je napisao, aranžirao i bio producent kompozicije „To know him is to love him” (Znati ga, znači voleti ga). Tu kompoziciju su kasnije izvodili mnogi interpretatori i ona je ušla u „klasičke” pop-muzike.

Na toj ploči prvi put dolazi do izražaja još jedna specifičnost Fila Spektora. „B” strana ploče je instrumentalna. Fil je to učinio stoga što nije mogao da pronade nešto vokalno, što bi bilo na istom nivou sa hitom.

Umeo je da oseti uspeh. I-pak, povukao se sa muzičke scene. Po završetku studija prava vraća se „Philles”-u, ovoga puta otkrivajući „Crystals”-e. S njima snima dva velika ame-

rička hita a zatim opet odlazi. On luta od kompanije do kompanije, mada najduže ostaje kod „Liberty”-ja.

Isto tako naglo kako je otišao, Fil se vraća u svoju disko-kuću, isplaćuje partnere i sam nastavlja posao. Taj period je vreme njegovih najvećih uspeha. Među interpretatorima njegove firme su Darlene Love, „Ronettes” i neuporedive

him is to love him”. Godinu-dve dana posle toga izjavio je: „Verujem u mlade. Starci su suviše dugo vladali muzičkim svetom”.

Lutajući tako od kompanije do kompanije, Fil se sreo sa „braćom Rajčes”. Nekim starijim efektima dodao je nove i nastala su izvanredna ostvarenja kao „You’ve lost that lovin’ feelin’” (Izgubila si ose-

Čovek koji je stvorio „Crystals” i „Righte ous Bros”

„Crystals”. Od tada datiraju hitovi kao „He’s a Rebel” (On je razbojnik), „Da Doo Ron Ron”, „Then he kissed me” (Tad me je poljubio), „Zip-A-Dee-Doo-Dah”.

U toku svog perioda Fil je napravio 15 ploča. Svet je tražio „Spector-sound”. Na pitanje šta misli o kopiranju svog stila od strane drugih producenata, Fil je izjavio: „Ja upotrebljavam sopstvene „cake”. Spreman sam da upotrebim i tri klavira odjednom ako smatram da je tako najbolje. Kompanije koje me imitiraju upotrebljavaju moje efekte tamo gde im ni je mesto, i to je njihova greška. Najvažnije je uraditi pravu stvar. Možda sam ja staromodan, ali ne vidim zašto „B” strana ploče mora uvek da bude inferiorna. Ako ne može da se nađe dobra vokalna numera, ja uzimam muzičare iz studija i oni sami snimaju drugu stranu ploče. Tako je, na primer, nastao „Brother Julius” sa druge strane hita „Then he su bili uvereni da to sviraju kissed me”. Smešno, ali ljudi su bili uvereni da to sviraju „Crystals” i davali su mi savete kako da poboljšam takve snimke”.

No, vratimo se Filovim padovima i usponima. Veliki deo interpretatora napustio je Fila (ili je on napuštao njih). To je njegovo pravilo. Ako ne može da stvara produkcije koje su na njegovom nivou savršenstva, on prekida saradnju.

Fil je imao samo 18 godina kad je komponovao „To know

ćanje ljubavi), „Unchained melody” (Nesputana melodija), „Ebb tide” (Oseka) — kompozicija koja je „Righteous Bros”-e uvrstila među svetske veličine. Ova saradnja je, kao i ostale, bila osuđena na kratkotrajnost. „Braća Rajčes” su otišla i Bill Medley je nastavio produkcije „spector-sound”a, koji se mo-

že zapaziti i u njihovim novijim hitovima.

Nedavno je Fil sreo Ajka i Tinu Turner. Amerika ih je poznavala, ali njihovi hitovi nisu odgovarali evropskom tržištu. Fil je tvorac njihovog hita „River deep — mountain high” (Kao reka duboka — kao planina visoka). Ova kompozicija je brzo osvojila Stari kontinent. Njihov najnoviji hit „Love like yours” (Ljubav kao tvoja) takođe je delo Fil Spektora. Međutim, izgleda da je to kraj njihove saradnje. Fil Spector je individualist koji uvek traga za novim, pa bilo da je u pitanju interpretator, novi zvuk ili neiskorišćen materijal.

Možda u njegovoj karijeri ima više padova nego uspona, ali ipak postoji samo jedan FIL SPEKTOR. B. M.

Na slikama: F. Sound nekad i sad

NE ZABORAVITE!

■ Uskoro na našem TV ekranu drugi deo jedne od najboljih televizijskih emisija

»RAZGOLĆIENI GRAD«

Pogađajući unapred želje svojih čitalaca, redakcija „Zelenog dodatka” obezbedila je na vreme nekoliko prvoklasnih romana iz ove serije. Tako ćete već u broju 179, koji je izašao iz štampe 28. novembra moći da pročitate prvi od tih romana pod naslovom.

SUDBINA JE U NAŠIM ZVEZDAMA

NE ZABORAVITE! RAZGOLĆIENI GRAD!
NE ZABORAVITE! EKSKLUZIVNO ZA ČITAOCE
„ZELENOG DODATKA”!

● Darin Bobby

★ PRAVO ime: Walden Robert Cassotto
Spada u stariju generaciju pop-pevača i stalno je nastanjen u SAD. Rođen je 14. maja 1936.
Izvrstan je muzičar i svira na vibrafonu, basu, klaviru, gitari i bubnjevima. Dobitnik zlatnih ploča za interpretacije: „Spish splash“, „Dream lover“, „Mack the knife“, „Things“. Osim ovih, još desetak njegovih ploča postiglo je veliki uspeh. Među njima su i „Lazy river“ (Lenja reka) i „Come september“ (Dodi, septemebre). Najnoviji svetski hit mu je kompozicija „If i were a carpenter“ (Kad bih bio drvodelja).
Kontakt adresa: Capitol Records, Capitol Building, Hollywood, California, USA.

● Domino Fats

★ ANTOAN Domino, rođen 1928. u Nju Orleansu, karijeru počeo 1948. godine kompozicijom „The fat man“ (Debeljko). Jedan od najpoznatijih „ritam i bluz“ pijanista, prodao do sada preko 50 miliona malih i 3,5 miliona LP ploča. Ima 16 zlatnih ploča od kojih su kod nas najpoznatije „Blue monday“ (Tužni ponedeljak), „Blueberry Hill“, „J'm walkin“ (Setam), „Walking to New Orleans“, ostali uspesi: „Be my guest“ (Budi moj gost), „Country boy“ (Provincijalac), „Sick and tired“ (Bolestan i umoran).

Poslednji uspeh: „I left my heart in San Francisco“ (Ostavio sam srce u San Francisku). Kontakt adresa: c/o Shaw Artists Corp, 565 Fifth Avenue, New York 17. (USA).

● Donovan

★ PRAVO ime: Donovan Phillips Leitch. Rođen je 5. maja 1946. u Glazgovu, Škotska. Pre početka pevačke karijere bio je bez određenog zanimanja, tačnije, lutao je iz mesta u mesto, pevajući po krčmama. Jedna od najsimpatičnijih ličnosti britanskog pop-muzičkog sveta. Pretežno peva kompozicije na svoje tekstove. Najveći uspesi: „Catch the wind“ (Uhvati vetar), „Universal soldier“ (Svačiji vojnik), „Yosie“. Jedan od najboljih interpretatora „an gažovanih“ pesama i folk-a u svetu. Poslednji hit: „Sumshine superman“ (Sunčani superčovek).
Kontakt adresa: 8, Denmark Street, London W. C. 2, England

● Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick i Tich

★ BRITANSKI vokalno-instrumentalni sastav. Prvi veliki uspeh postigao ove godine kompozicijom „Hold Tight“ (Drži čvrsto). Članovi: Dejv (1943) — vokal; Dozi (1944) — bas gitara; Biki (1944) — gitara; Mik (1944) — bubnjevi; Tič (1944) — solo gitara.

Ostali uspesi: Hideaway. Izdali su jednu long-plej ploču, pod nazivom DDD — BMT.

Poslednji uspeh: „Bend it“ (Presavij)
Snimaju za firmu „Fontana“

● Dave Clark 5

★ Grupa je oformljena januara 1962. ali prve uspehe postiže više od godinu dana kasnije. Mada Britanci D. C. 5 su u poslednjih godinu dana popularniji u SAD, nego u svojoj domovini. Članovi grupe su Dejvid Klark — bubnjar; Leni Dejvidson (1944) — solo gitara; Rik Haksli (1942) — bas gitara; Denis Pejton (1943) — gitara i usna harmonika i Majk Smit (1943) — organa. Grupa ima jednu zlatnu ploču i, što je naročito interesantno, to je LP ploča sa njihovim drugim „hitom“ „Glad all over“. Ostali uspesi: „Can't you see that she's mine“ (Zar ne vidiš da je ona moja), „Dave Clark 5 (LP)“, „Anyway you want it“ (Bilo kako da želiš), „Catch us if you can“ (Uхватite nas, ako možete) iz njihovog istoimenog filma.

Popularnost im je u Evropi ove godine opala, ali su oni i dalje jedna od najkvalitetnijih bit grupa u svetu.

Najnoviji hit: „Nineteen days“ (19 dana). Kontakt adresa: Harold Davison Ltd, 29, Regent Street, London, S. W. 1, England.

● Dylan Bob

★ NAJPOZNATIJI folk-pevač sveta, pesnik. Rođen 24. maja 1941. Prvi interpretator „angažovanih pesama“, peva isključivo na svoje tekstove. Izdao veliki broj long-plej ploča, između kojih: „Bringing it all back home“, „Highway 61 revisited“, „Blonde en blonde“. Prvi evropski uspeh mu je „Times, they are a-changin“ (Vremena se menjaju). Svetski uspesi su mu i „Like a rolling stone“ (Kao kotrljajući kamen), „Positively 4th street“ (Sigurno četvrta ulica) i „Rainy day woman Nos. 12 and 35“ (Kišni dan žena br. 12 i 35).
Poslednji uspeh: „I want you“ (Zelim te).
Kontakt adresa: Albert Grossman Managent, 75 East 55th Street, New York (USA).

● Duftronc Jacques

★ RODEN 1943. godine, živi u Parizu. Mada je pevačku karijeru počeo ove godine kompozicijom „Et moi, et moi“ (I ja, i ja) u muzičkom svetu Francuske je poznata ličnost. On je otkrio Džoni Holideja, a već nekoliko godina je muzički direktor Fransoaz Ardi, za koju je komponovao dva hita: „Les temps de l'amour“ (Vreme ljubavi) i „Va pas prendre un tambour“ (Ne uzimaj tamburu).
Poslednji uspeh: „Mini, mini“.

● Duane Eddy

★ NAJPOZNATIJI gitarista u pop-muzici. Ima sopstveni sastav. Rođen je 1938. godine, a od osamnaeste godine se profesionalno bavi muzikom. Ima tri zlatne ploče: „Rebel rouser“ (Banditske pantalone), „Because they're young“ (Jer su mladi) i „Guitarman“ (Gitarist). Najveći uspesi: „Boss gitar“, „Ring of fire“ (Vatreni prsten), „Pepe“, „Shazam“, „Forty miles of bad road“ (Četrdeset milja lošeg puta) i „Canonball“ (Topovsko dule). Mada i danas snima, ograničava se pretežno na LP ploče. Kontakt adresa: 1740 Broadway, New York (USA).

● Doonican Val

★ BRITANSKI pevač, rođen 1929. godine. Počeo da peva sa 19 godina. Uspesi: „Walk tall“ (Setaj visok), „Special years“ (Naročite godine), „Elusive butterfly“ (Lukavi leprh). Svira na gitari, basu i bubnjevima. Najnoviji uspeh: „What would I be“ (Sta bih mogao biti?). Kontakt adresa: Starcast Ltd, 54/62, Regent Street, London W. 1.

KO
JE
KO

**SENDI
ŠOU:**

**KRATKO
I
JASNO!**

■ VOLIŠ LI VIŠE DŽONA LENONA ILI POLA MAKARTNIJA?

SENDI: Stiva Mek Kvina.

■ KOJI JE BOLJI OD POMENUTE DVOJICE BITLSA?

SENDI: Klod Debisi.

■ KO TI SE OD ROLING STONSA NAJVIŠE DOPADA?

— Njihov menadžer.

■ SVE ČEŠĆE GOSTUJEŠ U ITALIJI. ŠTA MISLIŠ O KATARINI KAZELI I ĐANIJU MORANDIJU?

SENDI: Ne poznajem ih. U Velikoj Britaniji su poznate italijanske kompozicije, ali ne i pevači. Nadam se da ću Đanija uskoro upoznati: bićemo u istoj ekipi takmičenja, za no vogodišnju emisiju RAI-a „Skala reale”.

■ ŠTA ZA TEBE ZNAČI MUZIKA?

SENDI: Život.

■ SMATRAŠ LI SEBE BIT-PEVAČICOM?

SENDI: Ne, ali kad hoću umem da pevam i taj stil.

■ KOJOJ SE ŽENI NAJVIŠE DIVIŠ?

SENDI: Indiri Gandi.

LOVE ME, PLEASE, LOVE ME

Muzika i tekst: Michel Polnareff

Love me, please, love me

Je suis fou de vous

Pourquoi vous moquez-vous chaque jour

De mon pauvre amour

Love me please love me

Je suis fou de vous

Vraiment prenez-vous tant de plaisir

Si j' j'en crois votre silence

Vos yeux pleins d'ennui

Nul espoir n'est permis

Pourtant je veux jouer ma chance

Je devais u bruler ma vie

Love me please love me

Je suis fou de vous

Mais vous vous moquerez-vous

toujours

De mon pauvre amour

Devant tant d'indifference

Parfois j'ai envie

De me fondre dans la nuit

Au matin je reprends confiance

Je me dis je me dis

Tout pourrait changer aujourd'hui

Love me please love me

Je suis fou de vous

Mais vous vous moquerez-vous

toujours

De mes larmes d'amour

BOBY HEBB (NA SLICI);

SUNNY

Sunny yesterday my heart was filled

with rain

Sunny you smiled at me and really

eased the pain

Oh the dark days are gone

And the bright days are here

My sunny one shines so sincere

Oh sunny one so true I love you

Sunny thank you for the sunshine

bouquet

Sunny thank you for the love you've

brought my way

You gave to me your all and all

And now I feel ten feet tall

Sunny one so true I love you

Sunny thank you for the truth

you've let me see

Sunny thank you for the facts from

A to Z

My life was torn

Like a wind blowin' sand

Then a rock was formed

When we held hands

Sunny one so true, I love you

Sunny thank you for that smile

NAJSTARIJI ilustrovani list u zemlji

U SVAKOM BROJU
OBJAVLJUJE NA-
PISE IZ RAZNIH
OBLASTI, ZA SVA-
KI UZRAST BEZ
OBZIRA NA POL:

★ SPOLJNA I
UNUTRAŠNJA
POLITIKA

★ SVEDOČANSTVA
IZ SVAKODNEV-
NOG ŽIVOTA

★ NAUKA, MEDICI-
NA I KULTURA

DUGA

★ ZANIMLJIVOSTI IZ RAZNIH OBLASTI ★

upon your face
Sunny thank you, thank
you for that gleam that
owes the place
You're my spark of nature's
fire
You're my sweet complete
desire
Sunny one so true. Yes
I love you

THE MAMA'S AND
PAPA'S:

I SAW HER

AGAIN

I saw her again last night
And you know that
I shouldn't
Just string her along
It's just not right
If I could and I wouldn't
But what can I do
I'm lonely too
(Now) and it makes me
feel so good to know
Good to know
I'm in way over my head
Now she thinks that
I love her
She knows that's what
I said
Th'I never think of her
Ev'ry time I see that girl
You know I wanna lay
down that girl
You know I wanna lay
down and die
No I'm livin'a li
It makes me wanna cry.

Helena Majdanec, najpopularnija pevačica Poljske.

Do sada nas je posetilo nekoliko trećerazrednih sastava iz Engleske ili Italije, uz bučnu reklamu i obaveznu dugu kosu. Ovoga puta predstavila su nam se petorica simpatičnih mladića koji zajedno sačinjavaju „PLAVO-CRNI“, jedan od najboljih sastava Evrope.

Počeli su pre četiri godine. Na prvom festivalu mladih talenata u Poljskoj pobedili su desetak sličnih sastava i odmah oduševili publiku. Već od samog početka našli su svoj stil, izvedeći isključivo poljske i ruske narodne pesme u vlastitoj obradi i aranžmanu. U repertoar su postepeno unosili i najpopularnije bit melodije sveta da bi ubrzo postali ljubimci mladih Poljaka. Slede gostovanja u inostranstvu. Ljudi im aplaudiraju u Švedskoj, Mađarskoj i SSSR-u. Iznenada stiže i poziv iz pariske „Olimpije“. „Plavo-crni“ se pojavljuju na priredbi „Idoli mladih“ uz Bechelorise, Les Surfs i Shirrells. Nije preterao reći da su imali najviše uspeha. Dovoljno je citirati izjavu direktora Olimpije Bruna Coquatixa: „Ogroman aplauz za PLAVO-CRNI. Vi ste izvanredni! Vaš uspeh može da se uporedi s uspehom Bitlsa jer ste na juriš osvojili čitav Pariz“. Posle koncerta u „Olimpiji“ poznata firma gramofonskih ploča „Decca“ snimila je s njima četiri melodije „na živo“. Pored ove, „PLAVO-CRNI“ snimili su u Poljskoj još desetak ploča, a

Jedan od najboljih sastava EVROPE

»PLAVO-CRNI« IZ POLJSKE

upravo im je izašla i jedna long play.

Snimili su jedan film, a u svojoj domovini nekad i po čitava dva meseca dan za danom imaju koncerte po raznim gradovima. Zbog toga nije čudo da će uskoro proslaviti dvehiljaditi nastup.

Članovi sastava, Janoš Poplavski (najbolja solo gitara Poljske), Zbišek Podgajne (organa), Vojtek Korda (izvanredan interpretator i ritam gitarista), Krištof Višnjarovski (bas) i Tadeuš Gukovski (bubnjevi) žive u raznim gradovima, a zajedno skupili su se na veoma strogoj audiciji estrade u kojoj su danas uključena samo tri „električarska“ sastava.

U Poljskoj je osnovan i njihov klub „Pops Nautilus“ koji dnevno prima pedesetak pisama od onih koji bi želeli da se učlane.

Ostati četiri godine na samom vrhu, to se zaista može smatrati velikim uspehom. Može odgovor leži u činjenici da sastav ne sačinjavaju „zvezde“ već petorica zaista izvanrednih muzičara.

Uz ovaj sastav, u našoj zemlji gostovalo je i četvoro popularnih mladih poljskih pevača. ČESLAV NJEMEN — koji se može uporediti s našim Arsenom Dedićem. Izvanredno je plodan kompozitor, a još popularniji kao interpretator. Godine 1965. na međunarodnom festivalu u Francuskoj doživeo

Ansambli „Plavo-crni“, među najboljima u Evropi.

je veliki uspeh i osvojio nagrade za svoju melodiju, interpretaciju i „Srebrnog oskara“ za najveći postignuti uspeh. Tom prilikom francuska kompanija Disc AZ sklopila je s njim ugovor na tri godine i samo zahvaljujući činjenici da za istu kompaniju snimaju Kristof i Mišel Polnaref Česlav nije snimio više od jedne male ploče sa četiri vlastite kompozicije. U Francuskoj se često pojavljivao na televiziji uz grupu Spensera Devisa, Kinkse i Neshville Teens.

ADRIANA RUŠOVIĆ — peva tek dve godine, a već je postala idol mladih u Poljskoj. Veliki uspeh postigla je s Njemenovom kompozicijom „Duzy Bond“ koju je snimila na svojoj četvrtoj ploči.

PJOTR JANČERSKI — simpatični pevač koji je često pevao i pred deset hiljada gledalaca. Omiljen je među mladima kao bit pevač. Melodija „Moja prijateljica senka“ dugo je bila pravi hit.

HELENA MAJDANEC — svakako najpopularnija pevačica Poljske. Počela je pre četiri godine na Festivalu mladih talenata i od tada niže uspeh za uspehom. Snimila je deset ploča, dva filma u Poljskoj i jedan u Zapadnoj Nemačkoj gde je vrlo popularna. Svake godine peva na međunarodnom festivalu u Sopotu, a bila je predstavnik Poljske u Bratislavi na takmičenju za „Zlatni ključ“. Bavi se i komponovanjem, a njena melodija „Želiš da izmeniš sve“ veoma je popularna. Najčešće izvodi melodije iz repertoara Dasti Springfild i Sendi Šou.

Adriana Rušović

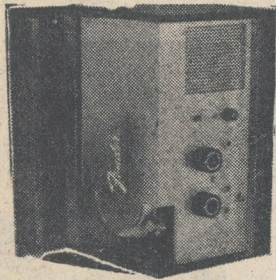
Pjotr Jančerski

Ivica ĐUKIĆ

TEHNIČKI KUTAK

VEŠTAČKI EFEKTI

Eho aparat

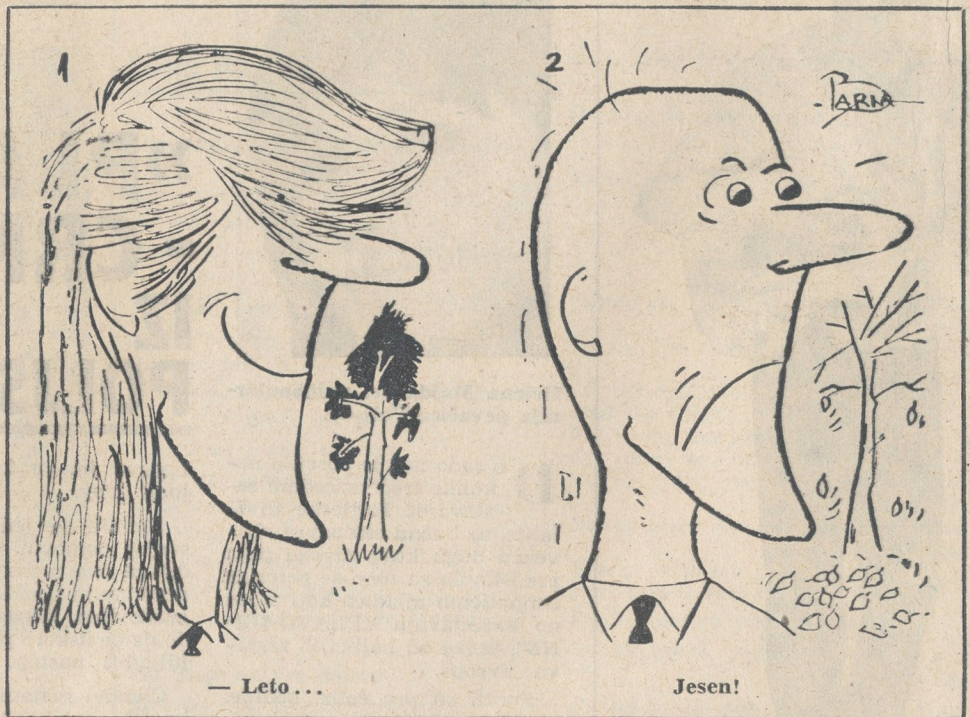
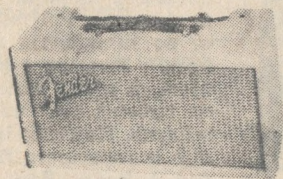
■ Danas se često koriste, pa i zloupotrebljavaju razna sredstva čiji je cilj da upotpune a katkad i prikriju slabu vokalnu ili instrumentalnu tehniku. To su ekofoni, reverberatori, vibrato.

Ekofon je aparat koji proizvodi efo efekat. Eho je pojava obrazovanja zvuka za određeni vremenski interval kasnije od nekog prvobitno stvorenog zvuka. Znači, najpre se čuje pucanj da bi se posle određenog vremena ponovo začuo isti zvuk, sada nešto slabije, kao odjek. Ovaj aparat koristi beskrajnu magnetofonsku traku koja prolazi pored zida magnetskih glava. Prva glava uvek služi za brisanje, druga za usnimanje, a ostale za reprodukciju. Od udaljenosti tih glava zavisi koliko će vremena proći dok snimljeni delić trake stigne do glave za reprodukciju, odnosno koliki će biti vremenski interval ovog veštačkog eha. Tako se određenim regulatorima može uticati na broj ponavljanja eha, na njegovu jačinu i dužinu.

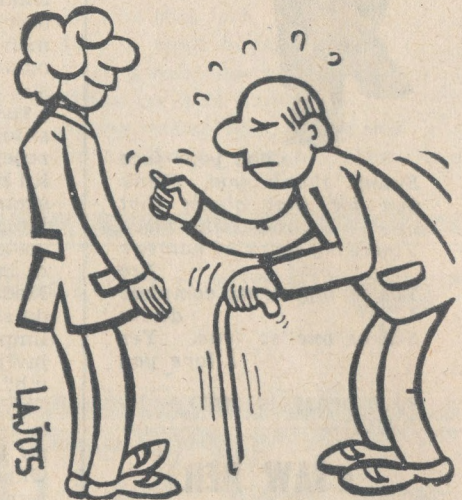
Reverberatori (hal aparati) proizvode veštački efekat reverberacije. Reverberacija je pojava produživanja trajanja zvuka, mada ga njegov izvor više ne stvara. Znači, pucanj se ne bi trenutno izgubio već bi zvučao otegnuto. Ovi aparati koriste jednu ili dve elastične čelične spirale, dužine dvadesetak santimetara, koje su učvršćene tako da mogu lako vibrirati. Na jednom njihovom kraju nalazi se elektromagnet koji ih pokreće u ritmu zvuka. Pošto su veoma elastične, spirale trepere pod uticajem zvuka i u elektromagnetu, koji se nalazi s njihove druge strane, prouzrokuju električni signal. Svojim treperenjem spirale produžuju trajanje njima privedenom zvuku pa je na taj način i stvoreni električni signal ekvivalentan signalu efekta reverberacije. I ovde se određenim regulatorom može kontrolisati dodavanje reverberacije.

Vibrato je pojava menjanja visine jednom konstantnom tonu. Ona se postiže menjanjem učestanosti tog tona određenim električnim kolom i ona se takođe može regulisati i po jačini i po brzini. **B. KOSTIĆ**

Reverberator

Bez reči

— Sine, čime to mažeš kosu?
— Slušam bit buziku.

CRTEŽI NA 220 VOLTI

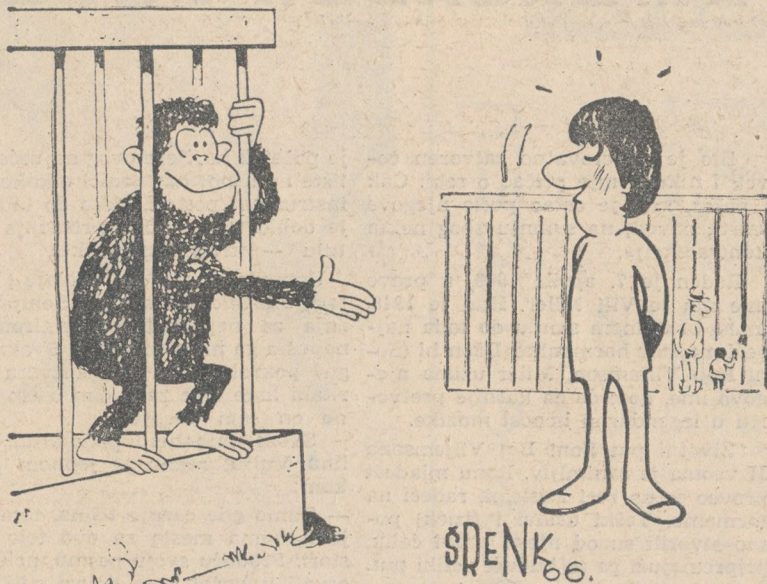

Bez reči

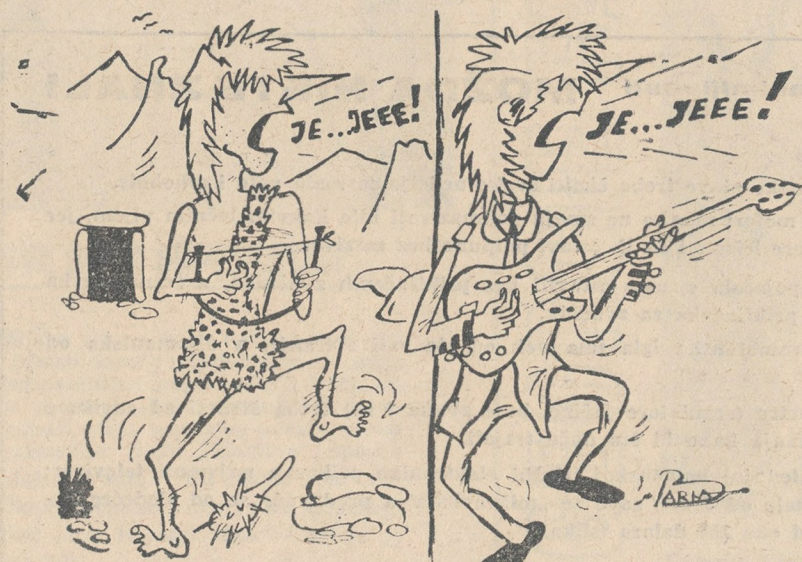
— PAKOST.

— BEZ REČI

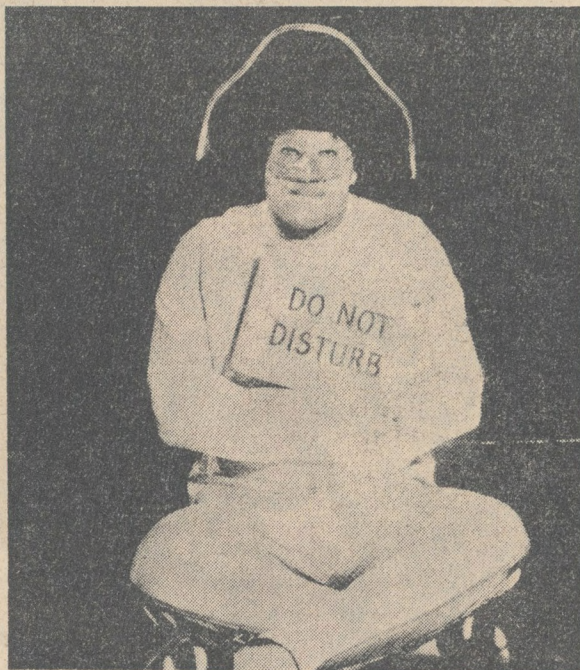

DANAS VAM
PREDSTAVLJAMO
RADOVE
VLADE ŠRENKA,
LAJOŠA BUZOGANJA I
BARNA LASTE.

— Koja su to čudovišta?

— Nekad i... sad!

NAPOLÉON XIV

● Posle dužeg iščekivanja, iz Amerike je u Evropu stigla fotografija s bio grafijom Napoleona XIV. Tako se saznalo da je autor kompozicije „They're coming to take me away, ha-haaa!” Džeri Semjuels. Pored toga, on je i producent i tehničar zvuka. Snimio je ovu ploču iz „pustog zadovoljstva”, ali disk-kuća „Warner Bros” odlučila je da je pusti na tržište. Bila je to odlična ideja. Za prvih pet dana prodato je 500.000 primeraka a prodaja cveta i dalje. Zli jezici kažu da je „taj Napoleon malo „čaknuć”, da nema pojma o pevanju i da smatra ljude — imbecilima”. Međutim, ne treba smetnuti s uma da je nekoliko stotina hiljada osoba ipak pohrlilo da kupi ploču...

NAJPOPULARNIJI 1966

● U NAŠU redakciju je stigao veliki broj pisama s glasovima za „najpopularnije u 1966”. Vaše glasove primaćemo zaključno do 10. decembra, a rezultati će biti objavljeni u novogodišnjem broju „Džuboksa”. Čitaoca čija ukupna lista bude najpribližnija pobedničkoj redakcija nagrađuje gramofonom. Pored toga, biće dođeljeno još nekoliko nagrada.

Da vas obavestimo: za sada ubedljivo vode BITLSI (među inostranim-vokalno-instrumentalnim grupama), ROBOTI (među domaćim vokalno instrumentalnim grupama), Salvatore Adamo (među inostranim muškim vokalnim solistima), ARSEN DEDIĆ (među domaćim muškim vokalnim solistima), DASTI SPRINGFIELD (među inostranim vokalnim solistkinjama) i TEREZA KESKOVI JA (među domaćim vokalnim solistkinjama). Međutim, do kraja ankete stanje se može izmeniti. Zaključak: požurite!

REDAKCIJA

džuboks
magazin

NAJPOPULARNIJI
u 1966.

AMBASADOR BLUZA

Sonny Boy Williamson

Tamo gde su rođeni prvi taktovi greha, gde su dani poput nemirnog žubora krvi bleđeli na suncu večno uvredenog carstva — tamo je rođena pesma. O rudniku smrti živi još i danas epopeja čuvenih „Šesnaest to- na” Erlija Forta. Strasne molitve o bogovima nad smrtnim poljima Mahalijske Džekson. O reci Misisipi, neuhvatljivoj misiji tuge Pola Robsona.

Na jednom od takvih nemirnih polja rođen je i SONI BOJ VILJEMSON. Njegova priča počinje u Džeksonu, američka država Misisipi.

Bio je neverovatno zatvoren čovek i nikada nije pričao o sebi. Čak i pasoš, koji je ostao posle njegove smrti, navodi na sumnju zbog nekih kontradikcija.

Rođen je 7. aprila 1909, a pravo ime mu je Vili Miler. Kad je 1948. umro brutalnom smrću do tada najveći majstor harmonike, Džon Li (Soni Boj) Viljemson, Miler uzima njegovo ime, koje će ga kasnije pretvoriti u legendarnu ličnost muzike.

Životni put Soni Boj Viljemsona II veoma je zanimljiv. Ranu mladost proveo je na reci Misisipi, rađajući na farmama. Teški uslovi i fizički posao stvorili su od njega pravi čelik, pripremajući ga za buduću veliku put.

Bio je veliki lutalica. Posle Milvokija, odlazi u Čikago gde se sastaje s ostalim velikim pevačima bluze. Putevi ga dalje vode u Arkanzas, Tennesi, Teksas... Već se bio toliko izvežbao na usnoj harmonici da je sa svim prevazišao svog velikog pretходника. U to su ga uveravali oni kojima je svirao.

Život lutalice, bez stalnog utočišta i ljubavi prema bilo čemu izumajajući harmoniku i samoću, morao je da učini svoje. Sini Boj se odaje alkoholu i okreće leđa samom sebi.

Godine 1938. Viljemson je svirao u čuvenoj predstavi KING BISCUITS SHOW. Godine 1951. neka mala kompanija za snimanje gramofonskih ploča u Misisipiju snimila je neke njegove pesme. S njim su tada svirali muzičari koji su danas pojam u svetu bluze: za klavirom Dejv Kembel, na gitarama Vili Vilkins i Elmer Džems, a ponekad i slavni B. B. King.

Soni Boj Viljemson preselio se 1955. na sever gde je sklopio ugovor sa poznatom kompanijom „Ces-Record”. Godinu dana kasnije, Sini postiže veliki uspeh svojim prvim hitom „Don't start me to talking”. To

je početak karijere ovog najvećeg soliste na usnoj harmonici otkako ovaj instrument postoji. Niko do tada nije dobio tako visoka priznanja i titulu — kralj harmonike!

Uporedo sa slavom, počinje i unutarnje uzmičanje starog Sonija. Čeznja za neprekidnim nemirrom ne napušta ga ni za trenutak. Svaki njegov pokret, svaka reč pretvara se u ritam lude trke za nečim u što jedino on sam veruje.

Svom najboljem prijatelju, Havlinu Vulfu, rekao je jednom prilikom:

— Tamo gde caruje tišina, tamo još jedino ima mesta za ovo telo koje stari. Prodaću svoju pesmu, neka me osveti u borbi koja dolazi sutra. Ja se vraćam, stari moj. Tople ruke zemlje čekaju me — i ja moram da se vratim.

Godine 1958. Sini snima svoje najbolje melodije: „Gonna bring it on home to you” i „Trust my baby”. Prva je ujedno i najveće ostvarenje u njegovom životu, kao i bluzu uopšte. Njegov glas je trom, umoran, dalek. Njegovo dozivanje se poput jeke razleže harmonijom ritma, dok jecaj harmonike kao da zvonji kroz plač napuštene doline.

Slede kompozicije: „Te tako tužne stvari”, „Biću tužan i sam”, „To je sve što želim”, „Na kraju puta”, itd.

Svoj poslednji koncert održao je u Njuportu 1963. Kao i uvek, njegova pojava na pozornici bila je sigurna, uz lagano njihanje ramena i tiho pucketanje prstiju. Osatvljao je utisak ležernosti i samouverenosti.

Godinu dana kasnije, visoki koštunjav starac umro je s harmonikom na usnama. Sklopljenih ruku, pošao je za svojom poslednjom pesmom: usamljeno i tužno. Upravo onako kako to dolikuje velikom umetniku istine. Učutala je zauvek čudesna harmonika Sini Boja.

Toni NARDIĆ

Tehničke zanimljivosti MOŽDA NISTE ZNALI

- da magnetofonske glave treba čistiti svake nedelje sa malo vate i alkohola.
- da se elektro motori nikako ne smeju podmazivati bilo kakvim tečnim uljem, jer ono može da ispere ležište i da ih ostavi potpuno bez maziva.
- da je cevna pojačala opasno ostaviti bez priključenih zvučnika, a tranzistorska kratko spajanje priključaka za zvučnik.
- da safirna gramofonska igla ima vek od sto sati sviranja, a dijamantska od hiljadu.
- da potencijometre (regulatore jačine, boje zvuka i sl.) treba štedeti od suvišnog i prebrzog okretanja kako bi što duže trajali.
- da je na poslednjoj londonskoj izložbi elektronike prikazan najmanji televizor: ekran je dijagonale od 5 sm, zove se „mikrovizija” a prodavaće se od sledećeg januara po ceni od oko 150 dolara (slika).

SVE SAMI SUPERLATIVI ▲

■ Pol Džons je u Velikoj Britaniji „ličnost dana”: proglašen je za „najšarmantnijeg pop-pevača”, kažu da je u filmu „Privilegovani” u kome tumači ulogu poznatog pevača pored partnerke Džin Šrimpton upravo sjajan, a njegov hit „High time” velikom brzinom penje se na engleskoj listi „top twenty”. Eto — takav je taj Pol!

DA LI SE RODIO DŽEZ BIT?

★ Pojavio se sa kompozicijom „YEA, YEA” pre godinu dana. Na opšte iznenađenje poznavalaca zabavne muzike ova ploča se gotovo preko noći našla na vrhu liste popularnosti, ostavljajući za sobom i najpopularnije bit grupe.

NJegov najnoviji bit „GET AWAY” nedavno se našao na samom vrhu liste „TOP TWENTY”. Ovom kompozicijom Džordži Fejm potvrdio je mišljenje da je kompozitor i pevač na koga treba računati i ubuduće. Svojim specifičnim stilom, koji se mnogo razlikuje od stila mnogobrojnih grupa, on je zadobio poverenje ne samo mlade publike koja „guta” sve što je novo, već je povratio veru u budućnost i prosperitet džeza.

Ovaj uspeh doneo je sobom mišljenja: „Džordži Fejm tvorac džez bita”, ali i „Džordži Fejm kopira Rej Čarlsa”. O ovim reakcijama Fejm kaže: „Ne volim da me zovu zvezdom. Zvezde su Bitlsi, Stouns, Prisl. Ja i moji BLUE FLAME-si to nismo niti želimo da budemo. Istina je da smo srećni što smo napravili „GET AWAY”, ali to još ne znači da smo zvezde. Mi smo samo zadovoljni jer „GET AWAY” znači stepen više u našem razvoju. Čini mi se da smo tek u ovoj kompoziciji dali ono što smo odavno nosili u sebi — liriku i romantiku bita.

Što se tiče kopiranja Rej Čarlsa rekao bih sledeće. Mi ne krijemo niti negiramo da je veliki i jedini Rej naš uzor. On je na početku naše muzičke karijere vršio snažan uticaj na nas kao grupu, posebno na mene kao kompozitora i aranžera. Međutim, mi smo za sve vreme našeg postojanja i zajedničkog sviranja pokušavali da nademo sebe i svoj izraz. Cini mi se

Džordži Fejm u jednom TV-šou

da smo u tome, bar donekle, uspeli tek ovim najnovijim hitom”.

Džordži Fejm i njegovi momci vežbaju i po deset časova na dan. Najveći deo ovog vremena oni provedu u slušanju ploča poznatih džez muzičara takozvanog — modernog džeza. Džordži objašnjava: „Mi na ovaj način učimo i smatram da je ovaj metod upravo odličan, te ga zato preporučujem svim grupama koje žele da se usavrše. Naime, slušajući ploče mi smo došli do jednog zaključka. Možda je taj zaključak pomalo neobjektivan, jer je naš lični, ali čini mi se da je on ipak tačan i prilično porazan za malobrojne ljubitelje džeza. DŽEZ, ILI KAKO GA NAZIVAJU MODERNI DŽEZ, IZGUBIO JE PUBLIKU I PRESTAO DA BUDE KVALITETAN ONOG TRE-NUTKA KADA JE RASKINUO SVE VEZE SA RHYTHM AND BLUES-om. Jer „ritam i bluz” bili su i ostaju „DUŠA” džeza. Današnji džez je više nema. Džez kakav mi danas slušamo samo je loš ustupak ozbiljnoj muzici kojoj bezuspešno pokušava da se približi. Muzičari koji sviraju džez su odlični, to niko ne poriče, i mi zaista treba od njih da učimo, ali kroz svoje solo improvizacije koje su se danas pretvorile u čist egzibicionizam, oni su „RAZBILI” kompoziciju, pretvarajući je u mozaik čija svačaka pločica deluje lepo i vredno, ali kao celina ne predstavlja više nikakav kvalitet.

Ja verujem u džez, ali samo u džez koji će biti prirodan nastavak i razvitak ritma i bluz”.

U prvo vreme Džordži je u svom sastavu imao organu, gitaru, bas, tenor i bariton saks, trubu i bubnjeve. No, osetivši prazninu ubacio je još jednu trubu i trombon. Sa ovakvim sastavom snimljena je melodija „GET AWAY”. Džordži još uvek nije zadovoljan: „Ovo je već mnogo bolje, ali još uvek dosta „hladno”. Čime Rej Čarls stvara toliku toplinu? Pokušaću da ubacim još neki instrument, ali plašim se da u tom slučaju nećemo svi stati na pozornicu” — šali se Fejm.

Ovih dana Džordži Fejm i njegov sastav počeli su sa snimanjem svog novog L. P. albuma. Kako se saznaje na ploči će biti i tri kompozicije. Nadajmo se da će ovim albumom pisane za mešovitu vokalnu grupu. Što je sa hitom „GET AWAY” samo nagovestio.

V. KRASIĆ

GEORGIE FAME — PREDSTAVNIK NOVOG U DŽEZU

IVO KEŽIĆ, Dubrovnik

— Slažem se s predlogom Selme Bulbulović da se poboljša kvalitet hartije i priloži neki hit kako ne bismo morali obijati pruge komisiona i plaćati ploče desetostruko. Što se tiče cene, za mene je povoljna, a zašto ne bi bila i za druge? Nemojmo pušiti (muškarci), nemojmo kupovati kolor šampone (devojke) i eto — uštede. Umesto da kupimo deset žvakaćih guma, kupićemo pet. Od „zarade“ koju dobijamo od roditelja za kupljeni hleb i mleko odvojimo svakog dan po deset dinara. I eto para za novi „Džuboks“.

UČENICI II-a RAZREDA GIMNAZIJE, Križevci

— Oduševila nas je ideja da objavljujete ploču sa poznatim hitom. Povećanje cene ne predstavlja nikakvu prepreku. Pridružujemo se svima koji su za tu ideju. Željko Filipović, Radovan Mitrović, Anđelko Kolarić, Josip Šeredar, Barbara Šturbek, Vesna Čivrag, Zlata Marjanović, Frančica Tiht, Nada Štairar, Emilija Vitković, Katarina Brlić, Vesna Hudak i dr.

ŽELJKO KALITERNA, Zagreb, Janka Rakuse 4

— Bravo! Najzad jedna odlična zamisao. U potpunosti podržavam ideju o poboljšanju lista uz veću cenu. S obzirom da izlazi samo jednom mesečno, povećanje cene neće uticati na kupovanje lista. Na taj način Jugoslavija će dobiti jedan reprezentativan list za mlade. Mislim da hitovi na folijama ne bi trebalo da budu snimljeni u izvođenju domaćih interpretatora jer se njihove ploče mogu kupiti i u najmanjoj knjižari. Želeli bismo da na ploči bude neka melodija sa top-liste.

DRAGIŠA RADENKOVIĆ, učenik IV godine SPŠ, Rekovac kod Kragujevca

— Javljam vam se u ime mnogobrojnih čitalaca vašeg lista iz Rekovca kod Kragujevca. Povodom vašeg pitanja da li se slažemo da list poskupi na 300 starih dinara uz pomenute dodatke, održali smo omladinski sastanak i jednostavno rešili — DA!

LJILJANA PAVLOV, Novi Sad

— Dragi Džubokse, ne znam da li uopšte treba pisati o onom predlogu da se cena poveća i umetne jedna ploča. Verujem da to svi žele. Samo molim te da ploče budu iz oblasti bit i pop-muzike. One druge možemo nabaviti u svakoj knjižari. (Sledi 90 potpisa Ljiljaninih istomišljenika).

NIKOLA GAJIĆ, Beograd, Uralska 24

— Glasam da list košta 300 dinara i da unutra bude ploča i umetak u koloru! Tako biste dobili nove čitaoce: mnogi bi kupovali po dva broja „Džuboksa“, kako bi imali dve folije za što duže slušanje. Zašto list ne bi izlazio dva puta mesečno? To je moja želja, kao i želja mnogih mojih drugova.

UČENICI II-a RAZREDA GIMNAZIJE U KARLOVCU

Povodom predloga da se u „Džuboks“ ubaci ploča a list poskupi održali smo sastanak razredne zajednice i jednoglasno se složili s vama. (Slede potpisi 19 učenika).

NOVICA I ZORAN PEŠIĆ, Beograd, Narodnog Fronta 36

— Lepa je vaša ideja da srednja strana „Džuboksa“ bude u koloru i da se u list ubaci jedna folio-ploča. Moj brat i ja vam čestitamo ukoliko to ostvarite. Pored toga što čitamo o bit muzici, želeli bismo i da je čujemo.

UČENICI GIMNAZIJE „13. OKTOBAR“, PARAĆIN

— Dragi „Džubokse“, povodom predloga o uvođenju ploče u list javljamo vam da smo diskutovali na razrednoj zajednici o tome i jednoglasno doneli odluku: hoćemo novi Džuboks!

UČENICI IV-I RAZREDA TEHNIČKE ŠKOLE U ZAGREBU

— Ideja da sredina lista bude u koloru i da se prilaže bit na foliji je odlična. Slobodno povesite cenu!

NOVICA, VLASTIMIR, GORAN, SLOBODAN, IVA, MILOVAN, ACA, RADOVAN, ŽELJKO, TONI, VLATKO, JAGODA, DRAGOŠ, RADENKO I SLAVICA, SVI IZ BEOGRADA, Dušanova 60.

— Dragi „Džubokse“, došao si na strahovitu ideju! Mnogi od nas ne mogu da skupljaju ploče jer im je cena 4.000 do 5.000 starih dinara. Šta je onda 300 dinara mesečno? Mogli biste u jednom listu da štampate i dve folije pa neka cena bude i veća od 500 dinara. Šta je to? Svaki obožavalac bit muzike kupiće vaš list. Objavite ovo: sigurni smo da će se svi složiti s nama. Ako imamo jedan dobar časopis o bit-muzici, zašto ne bismo imali najbolji časopis? Na-

damo se da ćete ispuniti naše želje, a ako je do cene mi smo spremni da platimo list i pet puta više ali da zadovoljava sve kvalitete. Osim toga, zašto „Džuboks“ ne izlazi dva puta mesečno? To je kod omladine najomiljeniji časopis i znam da se mnogi slažu sa nama. Neka slike budu što bolje jer mi, poklonici bit muzike, lepimo slike iz vašeg časopisa na zid!

REDŽER VRBNICA, Prizren, Bihačka 41/a

— „Dragi „Džubokse“, izlaziš jednom mesečno i ja mislim da bi svaki tvoj čitalac za bolji kvalitet i priloženu ploču mogao da plati tri nova dinara. Ja, na primer, svakog meseca kupujem po dva broja „Džuboksa“. Jedan pročitam od prve do poslednje stranice, a drugi čuvam nov, neupotrebljen za knjigu. Napraviću korice sa natpisom:

„OMLADINSKI MUZIČKI ČASOPIS“ „DŽUBOKS MAGAZIN“ 1966

Dragi „Džubokse“, zamoli svoje roditelje da te malo više kite na boljoj hartiji. Tvoji kažu da bi sa boljim kvalitetom koštao tri nova dinara, ja ću te plaćati 6 novih dinara — ali te neću ostaviti.

MARIJA NIKOLIĆ, Beograd

— Što te više čitam obuzima me sve veća tuga. Ne zato što mi se nešto ne sviđa, već što nemam mogućnosti da čujem sve melodije koje se nalaze na tvojim top-listama. Verujem da ćete ideju o folio-ploči ostvariti u najbržem roku: spremna sam da platim i 500 dinara za vaš list. Ako to ne uradite, prestaću da kupujem „Džuboks“ jer se tada samo rastužim. Mi že-

STRAŠNO! STRAŠNO! STRAŠNO! STRAŠNO!

— NIJE VIŠE STRAŠNO!

- Na tepihu?
- Na Vesninoj haljini?
- Strašne mrlje! Kako je samo mogao da prevrne tortu!
- A kad se mama vrati... biće strašno!

NEĆE BITI STRAŠNO! AKO KUPITE SPECIJALNI DODATAK „PRAKTIČNE ŽENE“ U KOME ĆETE NAĆI SVE O MRLJAMA...

mrlje od mastila, mrlje od masti, mrlje od hemijske olovke, mrlje od voća... sve to više nisu „beznadežni slučajevi“,

JER ĆE VAM SPECIJALNI DODATAK „PRAKTIČNE ŽENE“ POMOĆI

NE ZABORAVITE; 1. decembra „Sve o mrljama“

limo i da slušamo ploče, a ne samo da čitamo kako nam ih preporučuje „Kreko Orašić”.

PAVLE HORVAT, Subotica, EŠ „Bosa Miličević”

— Dragi „Džubokse”, pročitala sam ono na tridesetoj strani „Šta kažete na to? Da li biste i u tom slučaju kupovali list?”. Ne znam kakva su to pitanja? Pa, naravno, da bismo ga kupovali! Moram da vam kažem da sam o tome razgovarao sa ravno 120 omladinaca našeg grada i obližnjih sela (koji idu sa mnom u školu) i svi su mi rekli da bi kupovali ne jedan, već i dva primerka lista.

Druže uredniče, molimo vas da nam pomognete. U vreme kad je održan skup izviđača Jugoslavije na Fruškoj Gori, „Omladinski klub umetnosti” iz Novog Sada pripremio je u šumi zabavu za izviđače i mi smo održali jedan koncert. Posle toga, dobili smo veliki broj pisama u kojima čitaoci traže da im pošaljemo fotografije. Pošto nismo profesionalci i nemamo toliko novaca, objavite ovu fotografiju jer su svi naši simpatizeri vaši čitaoci. Drugarski vas pozdravlja, VIS „Zlatne stene” (bivši „Marnijaci”).

MILOŠ CREVAR, NOVI BEOGRAD, Bulevar Lenjina 13

— Ah, Animalsi! Poštovana redakcijo, kad sam pročitao da su se Animalsi najzad razišli, došlo mi je da zaplačem. Za mene je nestao najkvalitetniji vokalnoinstrumentalni sastav sveta. Svaka njihova kompozicija za mene je bila remek delo bita. Molim vas da mi odgovorite da li u „novim Animalsima” svira bar neko iz starog sastava.

Nemojte se toliko bacati u tugu! Možda ni „novi Animalsi” neće zaostajati za onim starim, a možda ćete steći i nove ljubimce. U „novim Animalsima” sviraju Erik Bardon i Barri Dženkins.

BISERKA NOVOSEL, ZAGREB, Cvijetna c. p. p. 21

— Sve najbolje u 1967. godini redakcijskom kolegijumu sa željom da „Džuboks” bude ovakav kakav jeste, da nas informiše o muzici u svetu i kod nas. Nadam se da ću biti prva koja sam vam uputila čestitku za Novu godinu.

Niste bili prvi, ali zato ste drugi! Hvala na lepim željama. „Džuboks” ti ih uzvraća. Jesmo li prvi?

M. S. Zagreb, Petrova 75

— Dragi „Džubokse”, nadamo se da ćete pismo objaviti u celini. Ovo nije ogovaranje već samo ispravljanje lažnih podataka. Zašto da se čitaoci zavaravaju? Neka se „Zlatni akordi” ugledaju malo na druge sastave skromnije u svojim izjavama i svom ponašanju. U petom broju „Džuboksa” nisu rekli istinu:

1. Nisu svi dobri učenici jer je za neke učenje Ahilova peta.
 2. Instrumente nisu kupili prodajom paradajza i nošenjem džakova, već su pozajmili novac od rođaka bas-gitariste.
 3. Nije tačno da svi sviraju na klaviru i usnoj harmonici.
 4. Probe održavaju u sobi ili garaži, a ne u podrumu.
 5. Ne dopisuju se s „Kinksima”, a ako se dopisuju neka pokažu pisma.
 6. Govore o slozi i prijateljstvu sa sastavima, a bili bi najsrećniji da ih nema. Ipak, moramo ih i pohvaliti. Ove godine su naglo izbili u prvi plan i postižu uspeh za uspehom.
- P. S. Možda ću zaraditi neku „šljivu” jer navodim punu adresu. Ako se to dogodi, javiću vam.

Za svaki slučaj — nismo objavili punu adresu. Naravno, ukoliko sami na tome ne insistirate. Kad vam je kne-dla već stajala u grlu pa ste, eto, morali sve to da napišete red je da je sad garnirate bar jednom šljivom. Srećno!

SRBOLJUB ISAKOV, Beograd, Knez Danilova 26

— Draga redakcijo, slažem se s predlogom čitateljke iz Zagreba. Kada bi „Džuboks” štampao folio-ploče mogli bismo da slušamo naše ljubimce a da pritom ne plaćamo po nekoliko hiljada za ploču u komisijonu. U Mađarskoj, Poljskoj i drugim zemljama ne postoje ploče, ali zato se mogu kupiti zvučne razglednice sa melodijama Bitlsa i drugih sastava. Zar nije apsurdno što stariji kod nas smatraju ovakve ploče šundom, dok je ta ista muzika u Italiji priznata mada ova zemlja, u kojoj se veoma ceni ozbiljna muzika, ima mnogo veću muzičku tradiciju od nas.

* * *

U redakciju je stiglo nekoliko stotina pisama koja su podržala našu zamisao o izdavanju „Džuboksa” u novom ruhu. Mnogi mladići i devojke sakupili su i po stotinu potpisa svojih vršnjaka kako bi doprineli realizaciji ove zamisli. Nismo u mogućnosti da objavimo sva pisma, ali sva ona sadrže samo jednu želju: hoćemo novi „Džuboks”! Redakcija vam zahvaljuje na podršci i ujedno vas obavestava da će novogodišnji broj našeg lista biti iznenađenje. U pozitivnom smislu, nadamo se!

SAVO ŠKOBIĆ, Gimnazija, Novi Travnik
Dragi „Džubokse”, čitam te od prvog broja i ne nalazim ti mane. Želeo bih da saradujem s tobom pa ti šaljem jednu fotografiju VIS-a „Kristalni dečaci” koji već nekoliko meseci s uspehom zabavlja omladinu Novog Travnika. Evo i imena čla-

BORIS ILOV, Kavadarci, Ul. Cando Pop-Ristov 16

— Kao stalan čitalac vašeg lista, želeo bih da budem prvi koji vam čestita novu 1967. godinu.

Prva novogodišnja čestitka, ova koju nam je uputio Boris Ilov, stigla je u našu redakciju 18. oktobra. Zahvaljujemo! Zaista ste bili prvi.

nova sastava: Sead Strinić, Zlatan Zjakić, Nikola Tusun, Vlado Miletić, Dragan Dražić i Marinka Pogarić.

PETE PILIPOVIĆ, LJUBLJANA, Glavarjeva s. c.

— Pisao sam članovima grupe Spensera Devisa da mi pošalju fotos. Fotos sam dobio u rekordno kratkom vremenu, ali i molbu članova sastava da im mladići i devojke koji žele njihovu fotografiju šaljju i koverat sa čitko ispisanom adresom zbog nemogućnosti „ispisivanja komplikovanih jugoslovenskih imena”.

Dakle, ako pišete nekom inostranom sastavu, priložite koverat sa svojom čitko ispisanom adresom. Vama brže — njima lakše.

Žele da se dopisuju

Anica Ježik, Srednja škola s poljoprivrednim usmjerenjem „Boris Kidrič” Ilok

Ljubica Bosnić,
Beška, Srem,
Mlinska 15

Juraj Husnjak i Slobodan Novović, Razarač „Pula”, Split
Gordana Čobanin, Pančevo, Ive Kurjačkog 5/III
Marija Kaluža, Pančevo, Ritska 6/I
Danica Mirković, Novi Sad, Maksima Gorkog 8/III
Marija Posavec, P. Mala Subotica, Polovec br. 159, Međumurje Iozé Barle, Zadar, V. P. 5835/27
Josip Magdić, Zadar, V. P. 5835/27
Milorad Đukanović, Priština, V. P. 9650/92
Đeni Imširpašić, Donji Vakuf, 16. septembar br. 74/III
Slavka Skočić, Šibenik, Kornatska BB
Đorđe Budimlija, i Hrenko Sanjicki, Kumbor — Boka Kotorska, V. P. 8920/27
Nada Mandarin, Kikinda, Borisa Kidriča 59
Dragica Gentić, Valjevo, Radnička 44
Zoran Milosavljević, Prizren, Dragoljuba Ilića 6
Boris Korenić, Karlovac, Luščić 36
Mladen Stubljar, Karlovac, Ivice Gojaka 3, naselje „Jugoturbine”
Marija Vaš, Subotica, Bajmočka 118
Vojislav Stamenić, Arandelovac, Otvoreno polje 6/D

Radisav Kujundžić,
Subotica,
Put JNA 35

Stojanka Dojčinović, Bogutovačka Banja
Predrag Marković, Vogošća kod Sarajeva, Samački paviljon 38/13
Ljiljana Radojević, Kula — Bačka, SEŠ III-2 razred
Ido Pira, Leskovec 5 pri Krškem
PRIJATELJI IZ INOSTRANSTVA

Valerij Chanović, SSSR — Minsk 53, 2 per. Ščedrina d. 3
Rainer Kund, 3504 Tangermünde, PSF 1057, DDR
Slaviana Nickolova, Plovdiv, bul. D. Blagow 101 9, Bulgaria (na engleskom jeziku)
Ines Grusdat, 3023 Magdeburg Bernhard — Bästlein str. 12 DDR
András Kovács házy, Szentes, Bacsó Béla 2, Hungary (na engleskom jeziku)
Michiko Sashida, 2-16-9, Tsukishima, Chuouku, Tokyo, Japan (19 godina. Želi prijatelje iz celog sveta).
Lesley O'Ehley, P. O. Box 5045, Ausspannplatz, Windhoek, S. W. Africa (19 godina: traži drugove 20—26 iz celog sveta)
Rosanna Mannu, Corso Inglesi 347, Sanremo (IM), Italia (16 godina: želi da se dopisuje s mladićima iz celog sveta — nemački ili italijanski).
Sirpa Jokinen, Adolf Lindforsint. 5A39, Helsinki 40, Finland (17 godina: želi da se dopisuje s mladićima iz celog sveta).
Joseph Dohy, Néphadsereg tér 10/A, V/3, Hungary (18 godina: želi da se dopisuje i s devojkama s celog sveta, (na engleskom jeziku)

telegrami

Soni i Šer počinju uskoro snimanje drugog filma... Pet Bun je kupio veliki studio za snimanje gramofonskih ploča... Grupe „Small Faces” i „Walker Brothers” dobili su ponudu da se pojave u novom filmu Brižit Bardo „Dve nedelje u septembru”... Lulu je snimila „Kakvo divno osećanje”, kompoziciju Alena Prajsa koji je producent a peva i u pratećem horu... Grupa „Walker Brothers” interpretiraće naslovnu pesmu u novom filmu o Džemu Bondu „Živi se samo dvaput”. Istovremeno oni su snimili zvučnu kolonu za film „Oskar” u kome igra Elke Zomer... Celu jednu stranu svog sledećeg albuma „33 T” Bob Dylan će posvetiti samo jednoj pesmi... Kris Endrjus je komponovao melodiju „Ovo je trenutak” za novu grupu „Novi”... Donovan je vlasnik jedne televizijske kompanije... Vejn Fontana je napisao tri nove kompozicije za svoju bivšu grupu „Mindbenders”... Din Martin i En Margaret partneri su u filmu „Čovek u crnom”... Nensi Sinatra pojavila se u tri emisije slavnog šoa Eda Salivena... Nova ploča Krispijana Sen Pitersa, „Changes”, u stvarni je kompozicija američkog folk-pevača Fila Oksa. Grupa „Herman's Hermits” potpisala je ugovor za snimanje dva filma 1967... Alenu Prajsu ponuđena je glavna uloga u novoj verziji filma „Buntovnik bez razloga” u kojoj je igrao Džems Din... Donovan je ponovo otputovao na dužu turneju po SAD... Elvis Prisli je završio snimanje filma „Praznik u Kaliforniji”, a uskoro počinje snimanje novog „Gitar City”...

Prijatnu zabavu i najbolji odmor pruža vam

MAGAZIN ZA SVAKOG „300 ČUDA” SA „PLAVIM DODATKOM”
SVAKOG DRUGOG UTORNIKA
TRAŽITE KOD SVOG PRODAVCA
NOVINA MAGAZIN ZA SVAKOG „3000 ČUDA” SA „PLAVIM DODATKOM”

mali oglasi

PRODAJEM najnovije ploče i fotografije najpoznatijih engleskih i američkih grupa i pevača. Većina ploča izdata je oktobra 1966. Ko priloži 2 ND dobija originalne popise i fotografiju. Zoran Jovanović, Kruševac, Sumadijska 89.

PAŽNJA Subotičani! Ko hoće da peva ili svira u VIS-u? Milorad Šijan, Palić, Rogaška 14

PRODAJEM inostrane velike i male ploče, od Betovena do Roling Stounsa, po narudžbini. Rudolf Krebelj, Zagreb, Miljacka 44-a.

IMAM veći broj originalnih kolor fotografija engleskih i američkih VIS-ova i pevača. Želim da ih pošaljem čitaocima „Džuboksa”. Priložite marku za odgovor. Stanko Nikolić, Zaječar, Hajduk Veljkova 7.

POVOLJNO prodajem ploče engleske produkcije. Dušica Cablić, Kraljevo, SEŠ I,

NAJEFTINIJE! NAJNOVIJE! NAJBOLJE! NAJLAKSE! Vaš najlakši put da dođete do najjeftinijih, najnovijih i najboljih engleskih ploča jeste da se obratite na adresu: Zlatko Truhan, Zagreb, Trg Republike 3.

ZA FOTOS pevača ili VIS-a dajem tri inostrane razglednice. Gordana Pazman, Zadar, Riječka 5.

ZA BILO koju ploču Adama, Bitlsa, Stounsa ili drugih, dajem trideset originalnih fotosa poznatih glumaca, pevača i sportista. Pero Paurnovski, Tetovo, Goce Delčev 204.

NOVOST! RETKA PRILIKA!

Prodajem po narudžbini najnovije, neupotrebljavane ploče engleske proizvodnje. Svaku desetku dajem besplatno! Svakom kupcu šaljem „Top Twenty”, „Hit parade” i slike vokalne instrumentalnih sastava pevača. Među njima su i vaši ljubimci. Isporučka brza i solidna. Ranko Antoni, Potojska 23, Zagreb.

NOVO! AKTUELNO!

Originalne fotografije pevača i ansambla: Beatles, Rolling Stones, Dave Clark Five, Pretty Thinga, Mick Jagger, Paul McCartney, Cliff Richard, Elvis Presley, Donovan, Gene Pitney, Ringo Starr i druge, možete nabaviti po ceni od 300 s. din. Fotografije su velikog formata 16 x 20. Novac šaljite poštom na adresu: Đuričić, M. Jevrosime 22, Beograd, sa naznakom koje fotografije želite. Isporučka brza.

PRODAJEM novi električni „Klavizet” kompletan sa pojačalom i zvučnikom zajedno ugrađenim. Prigodan za sve električarske sastave kao i ostale plesne sastave i ansamble. Reproducira regulacijom zvukove gitare, marbofona, ksilofona, vibrafona, metalofona i klavira. Dimenzije 100 x 42,5 x 13,7 cm. težina 32 kg. klaviatura 61 piano tipka. Pogodan za prenošenje u originalnom koferu. Cena 2.700. — novih dinara. Upitati Hrandek Daroslav, Varaždin, Optujska 83-a.

KUPUJEM sve bit aranžmane i tekstove. Može zameniti. Goran Pašalić, Banjaluka, M. Radmana 27.

PAŽNJA MUZIČARI I AMATERI!

Za nabavku električnih gitara, pojačala, mikrofona, bubnjeva i ostalih muzičkih instrumenata „Daycord”, München, obratite se pismeno na adresu, Perkov Roko, Šibenik, S. Macure 34, gde ćete dobiti prospekte.

ADRESE

BEACH BOYS, c/o Capitol, Hollywood and Vine Hollywood, California, USA

SHADOWS, 17, Saville Row, London, W. 1, England

BOY ORBISON, c/o Monuments Records, 539, West 25th Street, New York 1, USA

ADAMO: 19, rue Lord-Byron, Paris (8e).

ANTOINE: 64, rue de Monceau, Paris (8e).

MICHEL POLNAREFF: 26, rue Francois 1er, Paris (8e).

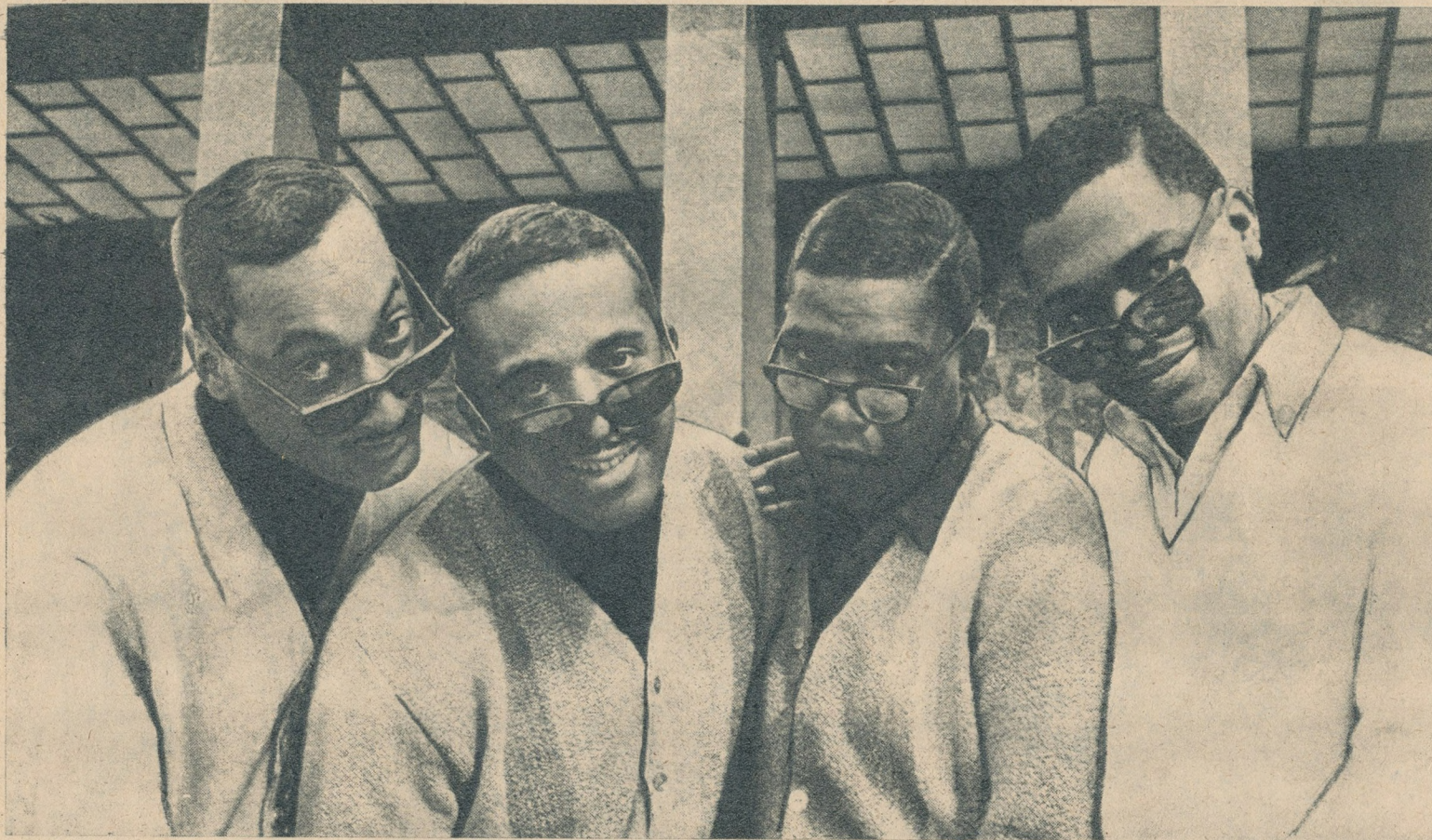
CHRISTOPHE: 26, rue Francois 1er, Paris (8e).

HERVÉ VILARD: 8, rue Jenner, Paris (13e).

PREDSTAVLJAMO
VAM
ANSAMBL

FOUR TOPS

Grupa »Four Tops« sa Brajenom Epštajnom (desno), Abdul Fakir, Levi Stubbs, Lawrence Payton i Renaldo Benson (dole)

■ ČUDNA igra reči — ansambl »Four tops« (top-vrh) ispeo se na vrh popularnosti u svetskoj pop-muzici. I još nešto čudno: Evropa je otkrila jedan ansambl, koji u SAD postoji već godinama. Tačnije FOUR TOPS kao grupa postoje već deset godina i stariji su od bilo kog interpretatora sa TOP-lista ovih dana. Još po nečemu se razlikuju od svojih mladih kolega; svi su oženjeni i žive mirnim porodičnim životom.

Mada su posle toliko dugog perioda zajedničkog rada veoma uigrani, FOUR TOPS nisu do skora zabeležili neki veći internacionalni uspeh. Karijeru su praktično počeli dolaskom u čuvenu »Tamla-Motown« kuću. To je prava fabrika vrsnih interpre-

tatora, koja ne samo što izdaje ploče, već ima i sopstvenu školu u kojoj pevači uče da pevaju, hodaju, daju izjave za štampu, itd. Fabrika čiji su proizvodi među najboljim interpretarima sveta, nije ni u pogledu FOUR TOPS-a podbacila. U toku prošle godine oni su snimili nekoliko zapazanih ploča, među kojima i veliki hit u SAD, »I cant help myself« (Ne mogu sebi pomoći). Ipak je sve to manje značajno prema usponu koji su započeli sredinom ove godine. Njihove kompozicije »Loving you is sweeter then ever« (Voleti tebe je slade no ikad) obišla je mnoge zemlje a »Reach out, I'll be there« (Izadi, biću tamo) je postala jedan od svetskih bestselera. Zar postoji veći uspeh za pop sastav, nego

kad njegova interpretacija zauzme prvo mesto na top listi u SAD, a zatim i u Britaniji. Upravo to je uspeo grupi FOUR TOPS i kompoziciji »Reach out, I'll be there«. Ovakav uspeh nijedan folk-rok do sada nije postigao.

Nepravedno bi bilo govoriti o ansamblu FOUR TOPS, a zaboraviti braću Holand i Lamontie Doziera. Ovaj kompozitorski trio radi i za druge pevače firme »Tamla — Motown«, ali je sigurno da im je ovo vrhunski uspeh.

Ansambl FOUR TOPS je krenuo u trijumfalni muzički pohod i možemo mu samo poželeti da ostane ovakav — kakav je.

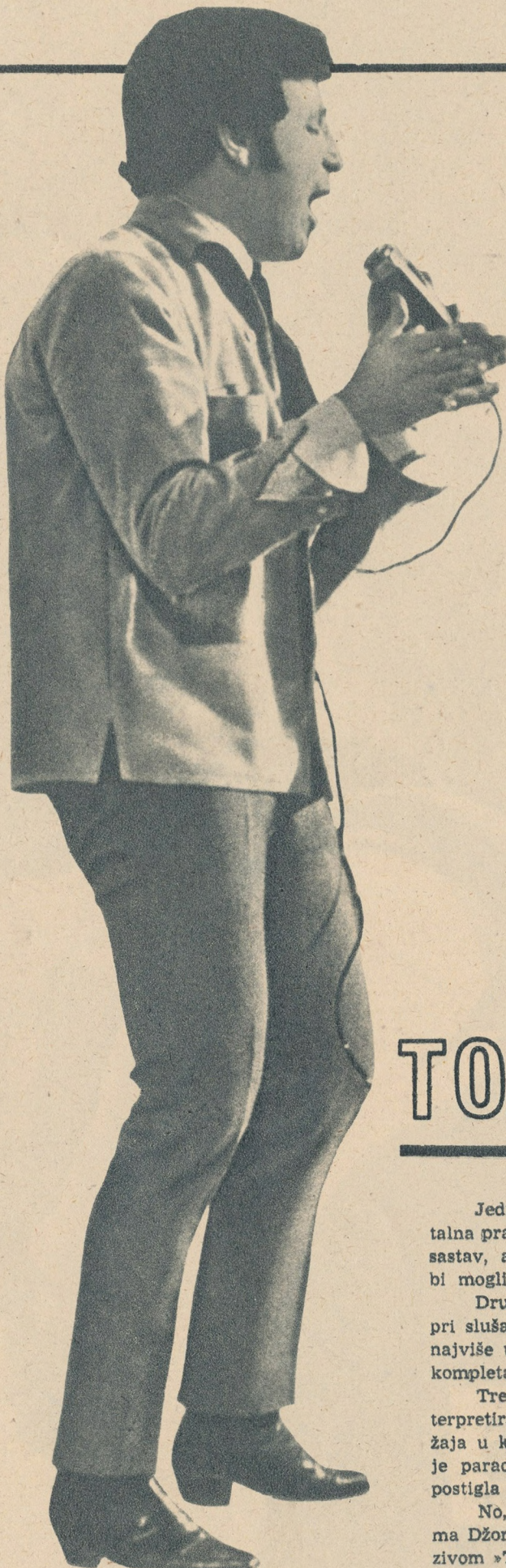
KO? GDE? ŠTA? KAKO?

Kliff Ričard je u proteklih nekoliko godina bio neprikosnovena muzička ličnost Britanije. Ove godine njegov primat je ugrozio pevač čiji je stil interpretiranja potpuno suprotan njegovom. Da, u tome je uspeo Tom Džons (Thomas Jones Woodward), nekadašnji rudar bez obrazovanja, čija je karijera počela pevanjem u radničkom klubu.

Rastom je ogroman, džin sivih očiju i crne kose. Međutim, Tom postaje pravi džin onog trenutka kad počne da peva. Veoma snažan organ mu pomaže da ne koristi sva ona elektronska pomagala modernih pevača. Od njegovog hrapavog, pa ipak sumornog vokala, tresu se zidovi koncertnih dvorana.

Počelo je 1965. kada je njegov snimak kompozicije »It's not unusual« (Nije neuobičajeno) došao do vrha britanske TOP-liste i na kraju godine bio među deset najpopularnijih melodija 1965. Od tada počinje prava karijera Toma Džonsa. Kompozicija »What's new pussycat« (Šta je novo mačkice) se zvižduće po ulici, a »Thunderball« (Grom) pleni ljubitelje pop-muzike širom Evrope.

LIČNA KARTA	
IME I PREZIME	TOM JONES
ROĐEN	7. JULA 1942.
POČEO DA PEVA	KAO DVADESETOGODIŠNJAK
NADVEĆI USPEH	THUNDERBALL
KONTAKT-ADRESA	234 OLD BROMTON ROAD, LONDON S.W.5

TOM JONES

Jedna od tajni Tomovog uspeha je i instrumentalna pratnja. Njega uvek prati veliki gudačko-duvački sastav, a tvorcima orkestracija njegovih kompozicija bi mogli pozavideti i mnogi tzv. »ozbiljni« muzičari.

Druga tajna je širok dijametar repertoara. Tek pri slušanju njegovih LP ploča (izdao je tri, od kojih najviše uspeha ima »A — Tom — ic Jones«) stiže se kompletan utisak o Tomu pevaču, kome leži i bit i folk.

Treći preduslov je neuporediva osećajnost pri interpretiranju. Ovo poslednje naročito dolazi do izražaja u kompoziciji »This and that« (Ovo i ono) i tim je paradoksalnija činjenica da ova kompozicija nije postigla zapaženiji uspeh u Britaniji.

No, to se sigurno neće desiti najnovijem hitu Toma Džonsa, koji je izašao sredinom novembra pod nazivom »The green, green grass of home« (Zelena trava doma).

CILLA BLACK

KO?
GDE?
ŠTA?
KAKO?

LIČNA KARTA	
IME I PREZIME	CILLA BLACK
ROĐENA	27.V.1943. U LIVERPULU
PRVI USPEH	ANYONE WHO HAD A HEART
POSLEDNJI USPEH	AS FOOL AM I
ADRESA	CILLA BLACK, c/o EMI, 20 MANCHES- TER, SQUARE, LONDON W. 1, ENGLAND

Još kao devojka zaposlena kao prodavačica jedne velike radnje, Cilla Black je provodila slobodno vreme u društvu svojih vršnjaka u neuglednom, ali omiljenom klubu »Kavern«. Bilo je to u pravom jeku rok-ere: u »Kavernu« su nastupile razne amaterske grupe. Njihov život tekao je mirno i ravnomerno sve do časa kada su početkom 1963. Bitlsi iz »Kaverna« krenuli na svoj trijumfalni pohod i počeli da krče put novim imenima u engleskoj pop-muzici. Prvi iz te

Cilla Black i trio »Bachelors«

plejade novih bili su Džeri i Pismejkersi, Fredi i Drimersi — puleni Brajena Epštajna, svi iz Liverpula. Ni Cilla Black nije ostala po strani: volela je muziku i često stajala pred mikrofonom. Epštajn je uočio njene mogućnosti za svoj moćni klan. Međutim, svoju pravu šansu Cilla je dobila tek februara 1964. kad se pojavio njen prvi snimak »Anyone who had a heart« (Svako ko je imao srca). Već tri nedelje kasnije, melodija se našla na vrhu liste bestselera. Isti trijumf doživeo je, tri meseca kasnije, i njen drugi snimak »You are my World« (Ti si moj svet). Kao svojoj staroj prijateljici, njen treći hit komponovali su Džon Lenon i Pol Makartni: bila je to melodija »It's for you« (To je za tebe). Sledeći uspeh Cille Black bila je kompozicija Amerikanca Fila Spektora »You've lost that lovin' feeling« (Izgubio si osećanje ljubavi). Tada nastupa mala kriza u karjeri ove pevačice: to je potrajalo do januara 1966. kad se pojavila ploča »Love is just a broken heart« (Ljubav je samo slomljeno srce). Pokazalo se da je publika ostala verna ovoj pevačici. Njen snimak »Alfi« značio je definitivni povratak na vrh.

FRANCOISE HARDY